Grote Westminster Catechismus

1. **Wat is het voornaamste en hoogste doel van het leven van de mens?**

   Het voornaamste en hoogste doel van het leven van de mens is de verheerlijking van God en het zich in Hem ten volle en eeuwig verheugen.

   Romeinen 11:36. 1 Korintiërs 10:31. Psalm 73:24-28.

2. **Hoe blijkt het dat er een God is?**

   Het ware licht der natuur in de mens en de werken van God laten duidelijk zien dat er een God is. Maar alleen zijn Woord en Geest openbaren Hem voldoende en krachtig aan de mensen voor hun zaligheid.

   Romeinen 1:19-20. Psalm 19:1-3. Handelingen 17:28. 1 Korintiërs 2:9-10. 2 Timoteüs 3:15-17. Jesaja 59:21.

3. **Wat is het Woord van God?**

   De heilige Schriften van het Oude en Nieuwe Testament zijn het Woord van God, de enige regel voor geloof en gehoorzaamheid.

   2 Timoteüs 3:16. 2 Petrus 1:19-21. Efeziërs 2:20. Openbaring 22:18-19 . Jesaja 8:20. Lucas 16:29,31. Galaten 1:8-9. 2 Timoteüs 3:15-16.

4. **Hoe blijkt dat de Schriften het Woord van God zijn?**

   De Schriften betonen zichzelf als het Woord van God in hun majesteit en zuiverheid, door de overeenstemming van alle delen, en de strekking van het geheel, namelijk om alle eer aan God te geven, door hun licht en kracht om zondaren te overtuigen en tot bekering te brengen, om gelovigen te troosten en op te bouwen tot zaligheid. Maar de Geest van God, die door en met de Schriften in het hart van de mens getuigt, is als Enige in staat om er ten volle van te overtuigen dat zij het waarachtige Woord van God zijn.

   Hosea 8:12. 1 Korintiërs 2:6-7,13. Psalm 119:18,129. Psalm 12:6. Psalm 119:140. Handelingen 10:43. Handelingen 26:22. Romeinen 3:19,27. Handelingen 23:28. Hebreeën 4:12. Jakobus 1:18. Psalm 19:7-9. Romeinen 15:4. Handelingen 20:32. Johannes 16:13-14. Johannes 20:31. 1 Johannes 2:20, 27.

5. **Wat leren de Schriften in hoofdzaak?**

   De Schriften leren in hoofdzaak wat de mens aangaande God moet geloven en wat God aan plichten van de mens vereist.

2 Timoteüs 1:13.

6. Wat maken de Schriften over God bekend?

De Schriften maken bekend wat God is, de Personen in de Godheid zijn besluiten, en de uitvoering van zijn besluiten.

Hebreeën 11:6. 1 Johannes 5:7. Handelingen 15:14-15,18. Handelingen 4:27-28.

7. Wat is God?

God is een Geest, in en van Zichzelf oneindig in wezen, heerlijkheid, gelukzaligheid, en volmaaktheid, ten volle zelfgenoegzaam eeuwig, onveranderlijk, onbegrijpelijk, alomtegenwoordig, almachtig, alwetend ten hoogste wijs ten hoogste heilig ten hoogste rechtvaardig, ten hoogste barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van goedertierenheid en trouw.

Johannes 4:24. Exodus 3:14. Job 11:7-9. Handelingen 7:2. 1 Timoteüs 6:15. Mattheüs 5:48. Genesis 17:1. Psalm 90:2. Maleachi 3:6. Jakobus 1:17. 1 Koningen 8:27. Psalm 139:1-13. Openbaring 4:8. Hebreeën 4:13. Psalm 147:5. Romeinen 16:27. Jesaja 6:3. Openbaring 15:4. Deuteronomium 32:4. Exodus 34:6.

8. Is er meer dan één God?

Er is maar één God, de levende en ware God.

Deuteronomium 6:4. 1 Korintiërs 8:4,6. Jeremia 10:10.

9. Hoeveel Personen zijn er in de Godheid?

Er zijn drie Personen in de Godheid, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. En deze Drie zijn één ware, eeuwige God, dezelfden in wezen, aan elkaar gelijk in macht en heerlijkheid - hoewel onderscheiden door hun persoonlijke eigenschappen.

1 Johannes 5:7. Mattheüs 3:16-17. Mattheüs 28:19. 2 Korintiërs 13:14. Johannes 10:30.

10. Wat zijn de persoonlijke eigenschappen van de drie Personen in de Godheid?

Het is eigen aan de Vader om de Zoon te genereren, en aan de Zoon om van de Vader gegenereerd te worden, en aan de Heilige Geest om van alle eeuwigheid van de Vader en de Zoon uit te gaan.

Hebreeën 1:5,6,8. Johannes 1:14,18. Johannes 15:26. Galaten 4:6.

11. Hoe blijken de Zoon en de Heilige Geest God te zijn, gelijk aan de Vader?

De Schriften laten zien dat de Zoon en de Heilige Geest God zijn, gelijk aan de Vader, door Hun zulke namen, eigenschappen, weren en verering toe te kennen als alleen aan God eigen zijn.

Jesaja 6:3,5,8. Johannes 12:41. Handelingen 5:3,4. Handelingen 28:25 . 1 Johannes 5:20. Johannes 1:1. Johannes 2:24-25. Jesaja 9:6. 1 Korintiërs 2:10,11. Kolossenzen 1:16. Genesis 1:2. Mattheüs 28:19. 2 Korintiërs 13:14.

12. Wat zijn de besluiten van God?

Gods besluiten zijn de wijze, vrije en heilige handelingen van de raad van zijn wil, waarbij Hij, van alle eeuwigheid, tot zijn eigen eer, onveranderlijk heeft voorbeschikt alles wat er ooit gebeurt, in het bijzonder met betrekking tot engelen en mensen.

Efeziërs 1:11. Romeinen 9:14,15,18. Romeinen 11:33. Efeziërs 1:4,11. Romeinen 9:22-23. Psalm 33:11.

13. Wat heeft God in het bijzonder ten aanzien van engelen en mensen besloten?

Door een eeuwig en onveranderlijk besluit heeft God, uit zuivere liefde, tot lof van zijn heerlijke genade, die op zijn tijd openbaar zou worden, sommige engelen tot heerlijkheid verkoren. En in Christus heeft Hij sommige mensen tot het eeuwige leven uitgekozen, en tot de middelen die daarheen leiden. En eveneens naar zijn soevereine macht en de onnaspeurlijke raad van zijn wil - waarbij Hij zijn gunst geeft of onthoudt, al naar het Hem behaagt - is Hij de anderen voorbijgegaan en heeft Hij hen voorbeschikt tot oneer en toorn, om gestraft te worden voor hun zonde, tot lof van de heerlijkheid van zijn gerechtigheid.

1 Timoteüs 5:21. Efeziërs 1:4-6. 2 Thessalonicenzen 2:13,14. Romeinen 9:17,18,21,22. Mattheüs 11:25,26. 2 Timoteüs 2:20. Judas 1:4. 1 Petrus 2:8.

14. Hoe voert God zijn besluiten uit?

God voert zijn besluiten uit in de werken van schepping en voorzienigheid, naar zijn onfeilbare voorkennis en de vrije en onveranderlijke raad van zijn wil.

Efeziërs 1:11.

15. Wat is het scheppingswerk?

Het scheppingswerk is het werk waarbij God in den beginne, door het Woord van zijn kracht, uit niets de wereld en alles wat daarin is gemaakt heeft, voor Zichzelf, in de tijdsruimte van zes dagen en dat alles zeer goed.

Genesis 1. Hebreeën 11:3. Spreuken 16:4.

16. Hoe schiep God de engelen?

God schiep alle engelen als geesten., onsterfelijk, heilig, uitmuntend in kennis, machtig in kracht, om zijn bevelen uit te voeren en zijn naam te loven, maar met de mogelijkheid om te veranderen.

Kolossenzen 1:16. Psalm 104:4. Mattheüs 22:30. Mattheüs 25:31. 2 Samuël 14:17. Mattheüs 24:36. 2 Thessalonicenzen 1:7. Psalm 103:20,21. 2 Petrus 2:4.

17. Hoe schiep God de mens?

Nadat God alle andere schepselen gemaakt had schiep Hij de mens, man en vrouw. Hij formeerde het lichaam van de mens uit het stof der aarde, en de vrouw uit een rib van de man, bekleedde hen met een levende, redelijke en onsterfelijke ziel schiep hen naar zijn beeld, in kennis, gerechtigheid en heiligheid, met de wet van God in hun hart geschreven, en de kracht om die te vervullen, en met heerschappij over de schepselen, maar met de mogelijkheid om in zonde te vallen.

Genesis 1:27. Genesis 2:7. Genesis 2:22. Genesis 2:7. Job 35:11. Prediker 12:7. Mattheüs 10:28. Lucas 23:43. Genesis 1:27. Kolossenzen 3:10. Efeziërs 4:24. Romeinen 2:14,15. Prediker 7:29. Genesis 1:28. Genesis 3:6. Prediker 7:29.

18. Wat zijn Gods voorzienigheidswerken?

Gods voorzienigheidswerken bestaan uit het op hoogst heilige, wijze en krachtige manier onderhouden en regeren van al zijn schepselen, hen en al hun werkingen te ordenen tot zijn eigen eer.

Psalm 145:17. Psalm 104:24. Jesaja 28:29. Hebreeën 1:8. Psalm 103:19. Mattheüs 10:29-31. Genesis 45:7. Romeinen 11:36. Jesaja 43:14.

19. Waaruit bestaat Gods voorzienigheid met betrekking tot de engelen?

God heeft door zijn voorzienigheid sommigen van de engelen toegelaten om moedwillig en onherstelbaar in zonde en vervloeking te vallen, maar dan zo dat Hij deze en al hun zonden tot zijn eigen verheerlijking heeft ingeperkt en geschikt. De anderen heeft Hij bevestigd in heiligheid en gelukzaligheid. Hij gebruikt hen allen, naar zijn welbehagen, in de dienst van de bediening van zijn macht, genade en gerechtigheid.

Judas 1:6. 2 Petrus 2:4. Hebreeën 2:16. Johannes 8:44. Job 1:12. Mattheüs 8:31. 1 Timoteüs 5:21. Markus 8:38. Hebreeën 12:22. Psalm 104:4. 2 Koningen 19:35. Hebreeën 1:14.

20. Wat was Gods voorzienigheid met betrekking tot de mens in de staat waarin hij was geschapen?

De voorzienigheid Gods ten aanzien van de mens in de staat waarin hij was geschapen bestond hieruit dat Hij hem in het paradijs plaatste, hem de opdracht gaf

om dat te bewerken, en de vrijheid om van de vruchten van de aarde te eten; dat Hij de schepselen onder zijn heerschappij plaatste en het huwelijk als een hulp voor hem verordineerde. Hij gaf hem gemeenschap met Zichzelf. Stelde de sabbat in, en ging een verbond van leven met hem aan, onder voorwaarde van persoonlijke, volmaakte en blijvende gehoorzaamheid Daarvan was de boom des levens de waarborg. Maar Hij verbood hem om te eten van de boom van kennis van goed en kwaad, op straffe des doods.

Genesis 2:8,15,16. Genesis 1:28. Genesis 2:18. Genesis 1:26-29. Genesis 3:8. Genesis 2:3. Galaten 3:12. Romeinen 10:5. Genesis 2:9. Genesis 2:17.

21. Is de mens gebleven in de staat waarin God hem eerst had geschapen?

Onze eerste voorouders, overgelaten aan de vrijheid van hun wil, hebben, door de verleiding van Satan, het gebod van God overtreden door te eten van de verboden vrucht. Daardoor vielen zij uit de staat van onschuld waarin zij geschapen waren.

Genesis 3:6-8, 13. Prediker 7:29. 2 Korintiërs 11:3.

22. Is de hele mensheid met die eerste overtreding gevallen?

Het verbond was met Adam als publiek persoon gemaakt, niet voor hemzelf alleen, maar voor zijn nageslacht. De hele mensheid die uit hem door normale generatie is voortgekomen, zondigde in hem en viel met hem in die eerste overtreding.

Handelingen 17:26. Genesis 2:16-17. Romeinen 5:12-20. 1 Korintiërs 15:21-22.

23. In welke staat bracht de zondeval de mensheid?

De zondeval bracht de mensheid in een staat van zonde en ellende.

Romeinen 3:23. Romeinen 5:12.

24. Wat is zonde?

Zonde is elk gemis aan onderwerping aan of overtreding van iedere wet die God heeft gegeven als levensregel voor de redelijke creatuur.

1 Johannes 3:4. Galaten 3:10,12.

25. Waarin bestaat de zondigheid van de staat waarin de mens gevallen is?

De zondigheid van de staat waarin de mens gevallen is bestaat uit de schuld van Adams eerste zonde, het gemis aan gerechtigheid waarin hij geschapen was, en uit de verdorvenheid van zijn natuur waardoor hij uiterst afkerig van, onbekwaam tot en vijandig is geworden tegen alles wat geestelijk goed is, en geheel en al geneigd tot alle kwaad, en dat gewoonlijk erfzonde genoemd wordt, waaruit al onze dagelijkse overtredingen voortkomen.

Romeinen 5:12,19. Romeinen 3:10-19. Romeinen 5:6. Romeinen 8:7,8. Efeziërs 2:1-3. Genesis 6:5. Jakobus 1:14-15. Mattheüs 15:19.

26. Hoe wordt de erfzonde van onze eerste voorouders op hun nageslacht overgedragen?

De erfzonde wordt van onze eerste voorouders overgedragen op hun nageslacht door natuurlijke generatie, zodat allen die uit hen voortkomen langs deze weg in zonde ontvangen en geboren worden.

Psalm 51:5. Job 14:4. Job 15:14. Johannes 3:6.

27. Welke ellende bracht de zondeval over de mensheid?

De zondeval bracht over de mensheid het verlies van gemeenschap met God, zijn mishagen en vloek. Zodoende zijn wij van nature kinderen des toorns, slaven van Satan, en met recht blootgesteld aan allerlei straffen, zowel in deze wereld als in de toekomstige.

Genesis 3:8,10,24. Efeziërs 2:2,3. 2 Timoteüs 2:26. Genesis 2:17. Klaagliederen 3:39. Romeinen 6:23. Mattheüs 25:41,46. Judas 1:7.

28. Waarin bestaan de straffen over de zonde in deze wereld?

De straffen over de zonde in deze wereld zijn óf innerlijk, zoals blindheid van geest, een gevoel van verworpen te zijn sterke zelfmisleiding, verharding des harten, gewetenswroeging, en onreine neigingen, Óf ze zijn uiterlijk, zoals de vloek van God over de schepselen om onzentwil, en allerlei andere kwade dingen die ons overkomen wat betreft ons lichaam, onze naam, bezittingen, relaties en arbeid, afgezien nog van de dood zelf.

Efeziërs 4:18. Romeinen 1:28. 2 Thessalonicenzen 2:11. Romeinen 2:5. Jesaja 33:14. Genesis 4:13. Mattheüs 27:4. Romeinen 1:26. Genesis 3:17. Deuteronomium 28:15-18. Romeinen 6:21,23.

29. Waarin bestaan de straffen op de zonde in de toekomstige wereld?

De straffen op de zonde in de toekomstige wereld bestaan uit het eeuwig gescheiden zijn van de vertroostende tegenwoordigheid van God, en de allerpijnlijkste kwellingen in ziel en lichaam, zonder onderbreking, voor eeuwig, in het helse vuur.

2 Thessalonicenzen 1:9. Markus 9:43,44,46,48. Lucas 16:24.

30. Laat God de hele mensheid in de staat van zonde en ellende omkomen?

God laat niet alle mensen omkomen in de staat van zonde en ellende, waarin ze gevallen zijn door het eerste verbond — gewoonlijk het verbond van werken genoemd — te verbreken. Maar uit zuivere liefde en barmhartigheid verlost Hij zijn uitverkorenen daaruit en brengt Hij hen in een staat van heil door het tweede verbond — gewoonlijk het verbond der genade genoemd.

1 Thessalonicenzen 5:9. Galaten 3:10,12. Titus 3:4-7. Galaten 3:21. Romeinen 3:20-22.

31. Met wie werd dat genadeverbond gemaakt?

Het genadeverbond werd gemaakt met Christus als de tweede Adam, en in Hem met al de uitverkorenen van zijn zaad.

Galaten 3:16. Romeinen 5:15-21. Jesaja 53:10,11.

32. Hoe wordt de genade van God openbaar gemaakt in het tweede verbond?

De genade van God wordt in het tweede verbond openbaar gemaakt doordat Hij uit vrije genade aan zondaars een Middelaar schenkt en biedt, en het leven en zaligheid door Hem. En doordat Hij, terwijl Hij geloof vereist als voorwaarde om aan deze gaven in Hem deel te krijgen, zijn Heilige Geest aan al zijn uitverkorenen belooft en geeft, om in hen dat geloof te werken, samen met alle andere zaligmakende genadegaven, en om hen in staat te stellen tot alle heilige gehoorzaamheid, als bewijs van de echtheid van hun geloof en dankbaarheid aan God en als de weg die Hij hun tot de zaligheid heeft aangewezen.

Genesis 3:15. Jesaja 42:6. Johannes 6:27. 1 Johannes 5:11-12. Johannes 1:12. Johannes 3:16. Spreuken 1:23. 2 Korintiërs 4:13. Galaten 5:22-23. Ezechiël 36:27. Jakobus 2:18,22. 2 Korintiërs 5:14-15 . Efeziërs 2:18.

33. Is het genadeverbond altijd op een en dezelfde manier bediend?

Het genadeverbond is niet altijd op dezelfde manier bediend, maar de bediening ervan onder het Oude Testament verschilde van die onder het Nieuwe.

2 Korintiërs 3:6-9.

34. Hoe werd het genadeverbond onder het Oude Testament bediend?

Het genadeverbond werd onder het Oude Testament bediend door beloften, profetieën, offeranden, de besnijdenis, het Pascha, en andere typen en instellingen, die alle Christus in zijn komst voorafbeeldden en voor die tijd voldoende waren om de uitverkorenen op te bouwen in het geloof in de beloofde Messias, door wie zij toen volledige vergeving van zonde en eeuwige zaligheid hadden.

Romeinen 15:8. Handelingen 3:20,24. Hebreeën 10:1. Romeinen 4:11. 1 Korintiërs 5:7. Hebreeën 8-10. Hebreeën 11:13. Galaten 3:7-9,14.

35. Hoe wordt het genadeverbond bediend onder het Nieuwe Testament?

Onder het Nieuwe Testament, toen Christus, het wezen ervan, vertoond werd, werd hetzelfde genadeverbond — en zo wordt het nog steeds — bediend in de prediking van het Woord en de bediening van de sacramenten van de doop en het avondmaal des Heren. Daarin wordt de genade en de zaligheid in grotere volheid, duidelijker

bewijs en sterkere kracht aan alle volken uiteengezet.

Markus 16:15. Mattheüs 28:19,20. 1 Korintiërs 11:23-25. 2 Korintiërs 3:6-9. Hebreeën 8:6,10,11. Mattheüs 28:19.

36. Wie is de Middelaar van het genadeverbond?

De enige Middelaar van het genadeverbond is de Here Jezus Christus. Hij, de eeuwige Zoon van God, van hetzelfde Wezen als de Vader en aan Hem gelijk, werd in de volheid des tijds mens, en was, is, en blijft voor eeuwig God en mens, in twee geheel onderscheiden naturen, en toch één Persoon.

1 Timoteüs 2:5. Johannes 1:1,14. Johannes 10:30. Filippenzen 2:6. Galaten 4:4. Lucas 1:35. Romeinen 9:5. Kolossenzen 2:9. Hebreeën 7:24,25.

37. Hoe werd Christus, die de Zoon van God is, mens?

Christus, de Zoon van God, werd mens door een echt lichaam en een redelijke ziel aan te nemen. Hij werd ontvangen door de kracht van de Heilige Geest in de moederschoot van de maagd Maria, is van haar wezen, uit haar geboren, maar zonder zonde.

Johannes 1:14. Mattheüs 26:38. Lucas 1:27,31,35,42. Galaten 4:4. Hebreeën 4:15. Hebreeën 7:26.

38. Waarom was het nodig dat de Middelaar God zou zijn?

Het was nodig dat de Middelaar God zou zijn om de menselijke natuur te ondersteunen en ervoor te bewaren dat ze zou bezwijken onder de oneindige toorn van God en de macht van de dood, om waarde en kracht te geven aan zijn lijden, gehoorzaamheid en voorbede, en om aan Gods gerechtigheid te voldoen, zijn gunst te verwerven, een eigen volk te kopen, hun zijn Geest te geven, al hun vijanden te verslaan, en hen naar de eeuwige zaligheid te brengen.

Handelingen 2:24-25. Romeinen 1:4. Romeinen 4:25. Hebreeën 9:14. Handelingen 20:28. Hebreeën 7:25-28. Hebreeën 9:14. Romeinen 3:24-26. Efeziërs 1:6. Mattheüs 3:17. Titus 2:13-14. Galaten 4:6. Lucas 1:68,69,71,74. Hebreeën 5:8,9. Hebreeën 9:11-15.

39. Waarom was het nodig dat de Middelaar mens zou zijn?

Het was nodig dat de Middelaar mens zou zijn, om in onze natuur te kunnen verschijnen, gehoorzaamheid aan de wet op te brengen te lijden en voor ons in onze natuur voorbede te doen, om medelijden te kunnen hebben met onze zwakheden, zodat wij het recht van zonen zouden verkrijgen en troost hebben, en met vrijmoedigheid zouden toe gaan tot de troon der genade.

Hebreeën 2:16. Galaten 4:4. Hebreeën 2:14. Hebreeën 7:24-25. Hebreeën 4:15. Galaten 4:5. Hebreeën 4:16.

40. Waarom was het nodig dat de Middelaar God en mens in één Persoon zou zijn?

Het was nodig dat de Middelaar, die God en mens met elkaar moest verzoenen, Zelf beide God en mens zou zijn, en dat in één Persoon, opdat de werken die aan elk van die naturen eigen zijn door God voor ons zouden worden aanvaard, en wij erop zouden vertrouwen als de werken van de hele Persoon.

Mattheüs 1:21,23. Mattheüs 3:17. Hebreeën 9:14. 1 Petrus 2:6.

41. Waarom werd onze Middelaar Jezus genoemd?

Onze Middelaar werd Jezus genoemd omdat Hij zijn volk verlost van hun zonden.

Mattheüs 1:21.

42. Waarom werd onze Middelaar Christus genoemd?

Onze Middelaar werd Christus genoemd omdat Hij gezalfd werd met de Heilige Geest niet met mate, en zo geheiligd en volledig toegerust met alle gezag en bekwaamheid om de ambten van profeet, priester, en koning van zijn kerk uit te oefenen, beide in de staat van zijn vernedering en in de staat van zijn verhoging.

Johannes 3:34. Psalm 45:7. Johannes 6:27. Mattheüs 28:18-20. Handelingen 3:21,22. Lucas 4:18,21. Hebreeën 4:14,15. Hebreeën 5:5-7. Psalm 2:6. Mattheüs 21:5. Jesaja 9:6,7. Filippenzen 2:8-11. Filippenzen 2:8-11.

43. Hoe oefent Christus het ambt van profeet uit?

Christus oefent het ambt van profeet uit door aan de kerk, in alle eeuwen, door middel van zijn Geest en Woord, op verschillende manieren van bediening, de hele wil van God te openbaren met betrekking tot alles wat haar opbouw en zaligheid dient.

Johannes 1:18. 1 Petrus 1:10-12. Hebreeën 1:1,2. Johannes 15:15. Handelingen 20:32. Efeziërs 4:11-13. Johannes 20:31.

44. Hoe oefent Christus het ambt van priester uit?

Christus oefent het ambt van priester uit in het Zich eenmaal offeren als een vlekkeloze offerande aan God om een verzoening te zijn voor de zonden van zijn volk, en ook door gedurig voor hen voorbede te doen.

Hebreeën 9:14,28. Hebreeën 2:17. Hebreeën 7:25.

45. Hoe oefent Christus het ambt van koning uit?

Christus oefent het ambt van koning uit door een volk voor Zichzelf uit de wereld te roepen, en hun ambtsdragers, wetten en tucht te geven, waardoor Hij hen op zichtbare wijze regeert; door aan zijn uitverkorenen zaligmakende genade te schenken, hun gehoorzaamheid te belonen en hen voor hun zonden te kastijden, hen

te bewaren en te ondersteunen in al hun verzoekingen en lijden, al hun vijanden te beteugelen en te overwinnen, en alle dingen machtig te regelen tot zijn eigen eer en hun welzijn; en ook door wraak te nemen op de overigen, die God niet kennen en het evangelie niet gehoorzamen.

Handelingen 15:14-16. Jesaja 4:4,5. Genesis 49:10. Psalm 110:3. Efeziërs 4:11,12. 1 Korintiërs 12:28. Jesaja 33:22. Mattheüs 18:17,18. 1 Korintiërs 5:4,5. Handelingen 5:31. Openbaring 2:10. Openbaring 22:12. Openbaring 3:19. Jesaja 63:9. 1 Korintiërs 15:25. Psalm 110:1,2. Romeinen 14:10,11. Romeinen 8:28. 2 Thessalonicenzen 1:8-9 . Psalm 2:8,9.

46. Wat was de staat van Christus vernedering?

De staat van Christus vernedering was die nederige toestand waarin Hij Zich om onzentwil ontledigd heeft van zijn heerlijkheid, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, in zijn ontvangenis en geboorte, leven, sterven, en na zijn sterven tot aan zijn opstanding.

Filippenzen 2:6-8. Lucas 1:31. 2 Korintiërs 8:9. Handelingen 2:24.

47. Hoe heeft Christus Zich vernederd in zijn ontvangenis en geboorte?

Christus heeft Zich vernederd in zijn ontvangenis en geboorte hierin dat, hoewel Hij van alle eeuwigheid af de Zoon van God is, in de boezem van de Vader, het Hem behaagde om in de volheid des tijds de Zoon des mensen te worden, geworden uit een vrouw van lage rang, en om uit haar geboren te worden. En dit terwijl er verscheidene omstandigheden waren van een meer dan normaal vernederend karakter.

Johannes 1:14,18. Galaten 4:4. Lucas 2:7.

48. Hoe heeft Christus Zich in zijn leven vernederd?

Christus vernederde Zich in zijn leven door Zich aan de wet te onderwerpen, die Hij volkomen vervulde + en door in pijnlijke aanraking te komen met een onwaardige behandeling van de kant van de wereld, de verzoekingen van Satan, en de zwakheden van zijn vlees, hetzij deze aan de natuur van de mens eigen zijn dan wel dat ze in het bijzonder zijn nederige toestand vergezelden.

Galaten 4:4. Mattheüs 5:17. Romeinen 5:19. Psalm 22:6. Hebreeën 12:2,3. Mattheüs 4:1-12. Lucas 4:13. Hebreeën 2:17,18. Hebreeën 4:15. Jesaja 52:13-14.

49. Hoe heeft Christus Zich in zijn sterven vernederd?

Christus vernederde Zich in zijn sterven doordat Hij, verraden door Judas, verlaten door zijn discipelen, veracht en verworpen door de wereld, veroordeeld door Pilatus en gefolterd door zijn vervolgers, ook in pijnlijke aanraking gekomen met de verschrikkingen van de dood en de machten van de duisternis, de zware last van

Gods toorn voelde en droeg, zijn leven als een offer voor de zonde heeft afgelegd, door de pijnlijke, schandelijke en vervloekte dood aan het kruis te verduren.

Mattheüs 27:4. Mattheüs 26:56. Jesaja 53:2,3. Mattheüs 27:26-50. Johannes 19:34. Lucas 22:44. Mattheüs 27:46. Jesaja 53:10. Filippenzen 2:8. Hebreeën 12:2. Galaten 3:13.

50. Waarin bestond Christus vernedering na zijn sterven?

Christus vernedering na zijn sterven bestond hierin dat Hij begraven werd, en in de staat van de doden bleef en onder de macht van de dood tot aan de derde dag; wat op een andere manier wordt uitgedrukt in de woorden neergedaald in de hel.

1 Korintiërs 15:3,4. Psalm 16:10. Handelingen 2:24-27,31. Romeinen 6:9. Mattheüs 12:40.

51. Wat was de staat van Christus verhoging?

De staat van Christus verhoging omvat zijn opstanding, hemelvaart, zijn zitten aan de rechterhand van de Vader, en zijn wederkomst om de wereld te oordelen.

1 Korintiërs 15:4. Markus 16:19. Efeziërs 1:20. Handelingen 1:11. Handelingen 17:31.

52. Hoe werd Christus verhoogd in zijn opstanding?

Christus werd verhoogd in zijn opstanding hierin dat Hij die geen ontbinding heeft gezien in de dood — naardien het niet mogelijk was, dat Hij door hem werd vastgehouden — en wiens lichaam, geheel hetzelfde als waarin Hij geleden heeft, met de wezenlijke eigenschappen ervan — maar zonder sterfelijkheid en andere algemene zwakheden die tot dit leven behoren - echt verenigd werd met zijn ziel, op de derde dag uit de doden opstond in eigen kracht, waardoor Hij verklaarde Gods Zoon te zijn, en voldoening te hebben verschaft aan de Goddelijke gerechtigheid, de dood te hebben overwonnen en hem die de macht daarover heeft, en de Here van levenden en doden te zijn. Dit alles deed Hij als een publiek Persoon, het Hoofd van zijn kerk, voor hun rechtvaardiging, hun levendmaking in genade ondersteuning tegen hun vijanden, en om hen te verzekeren van hun opstanding uit de doden op de laatste dag.

Handelingen 2:24,27. Lucas 24:39. Romeinen 6:9. Openbaring 1:18. Johannes 10:18. Romeinen 1:4. Romeinen 8:34. Hebreeën 2:14. Romeinen 14:9. 1 Korintiërs 15:21,22. Efeziërs 1:20,22,23. Kolossenzen 1:18. Romeinen 4:25. Efeziërs 2:1,5,6. Kolossenzen 2:12. 1 Korintiërs 15:25-27. 1 Korintiërs 15:20.

53. Hoe werd Christus verhoogd in zijn hemelvaart?

Christus werd verhoogd in zijn hemelvaart hierin dat Hij, nadat Hij na zijn opstanding vaak verschenen was aan zijn apostelen en zich met hen had onderhouden, sprekende tot hen over al wat het Koninkrijk Gods betreft en hun de

opdracht had gegeven om het evangelie aan alle volken te prediken, veertig dagen na zijn opstanding, in onze natuur en als ons Hoofd, triomferende over zijn vijanden zichtbaar is opgevaren naar de hoogste hemelen, om daar gaven voor de mensen in ontvangst te nemen, onze genegenheden daarheen op te heffen, en een plaats voor ons te bereiden, waar Hijzelf is en zal blijven tot aan zijn tweede komst aan het einde van de wereld.

Handelingen 1:2,3. Mattheüs 28:19,20. Hebreeën 6:20. Efeziërs 4:8. Handelingen 1:9-11. Efeziërs 4:10. Psalm 68:18. Kolossenzen 3:1,2. Johannes 14:3. Handelingen 3:21.

54. Hoe is Christus verhoogd in zijn zitten aan de rechterhand van God?

Christus is verhoogd in zijn zitten aan de rechterhand van God hierin dat Hij als God en mens is bevorderd tot de hoogste begunstiging door God de Vader, met de gehele volheid van vreugde, heerlijkheid en macht over alle dingen in hemel en op aarde en dat Hij zijn kerk vergadert en beschermt, en al haar vijanden bedwingt; zijn dienaren en volk van geschenken en genadegaven voorziet, en voor hen voorbede doet.

Filippenzen 2:9. Handelingen 2:28. Psalm 16:11. Johannes 17:5. Efeziërs 1:22. 1 Petrus 3:22. Efeziërs 4:10-12. Psalm 110:1. Romeinen 8:34.

55. Hoe doet Christus voorbede?

Christus doet voorbede door in onze natuur voortdurend voor de Vader in de hemel te verschijnen, met de verdienste van zijn gehoorzaamheid en offerande op aarde en door bekend te maken dat Hij wil dat deze aan alle gelovigen wordt toegerekend, Hij beantwoordt alle aanklachten die tegen hen worden ingediend, en zorgt voor gewetensrust ondanks hun dagelijks herhaalde falen, voor een met vrijmoedigheid mogen toegaan tot de troon der genade en voor de aanvaarding van hun persoon en dienst.

Hebreeën 9:12,24. Hebreeën 1:3. Johannes 3:16. Johannes 17:9,20,24. Romeinen 8:33,34. Romeinen 5:1,2. 1 Johannes 2:1,2. Hebreeën 4:16. Efeziërs 1:6. 1 Petrus 2:5.

56. Hoe zal Christus verhoogd worden als Hij wederkomt om de wereld te oordelen?

Christus zal verhoogd worden als Hij wederkomt om de wereld te oordelen hierin dat Hij, die ten onrechte veroordeeld en verdoemd werd door slechte mensen, op de laatste dag in grote macht zal wederkomen, in de volle betoning van zijn eigen heerlijkheid en van die van zijn Vader, met al zijn heilige engelen, op een teken, bij het roepen van een aartsengel en op het geklank ener bazuin Gods, om de wereld in gerechtigheid te oordelen.

Handelingen 3:14,15. Mattheüs 24:30. Lucas 9:26. Mattheüs 25:31. 1 Thessalonicenzen 4:16. Handelingen 17:31.

57. Welke weldaden heeft Christus door zijn optreden als Middelaar verworven?

Christus heeft door zijn optreden als Middelaar verlossing verworven, samen met alle andere weldaden van het genadeverbond.

Hebreeën 9:12. 2 Korintiërs 1:20.

58. Hoe worden wij tot deelgenoten gemaakt in de weldaden die Christus heeft verworven?

Wij worden tot deelgenoten gemaakt in de weldaden die Christus verworven heeft doordat zij ons worden toegeëigend, wat in het bijzonder het werk van God de Heilige Geest is.

Johannes 1:11,12. Titus 3:5,6.

59. Wie worden er tot deelgenoten in de verlossing door Christus gemaakt?

De verlossing wordt toegekend en met kracht meegedeeld aan allen voor wie Christus haar heeft gekocht, en die door de Heilige Geest te zijner tijd in staat gesteld worden in Christus overeenkomstig het evangelie te geloven.

Efeziërs 1:13,14. Johannes 6:37,39. Johannes 10:15,16. Efeziërs 2:8. 2 Korintiërs 4:13.

60. Kunnen zij die nooit het evangelie gehoord hebben en dus Jezus Christus niet kennen, ook niet in Hem geloven, behouden worden door overeenkomstig het licht der natuur te leven?

Wie nooit het evangelie gehoord hebben, Jezus Christus niet kennen, niet in Hem geloven, kunnen niet behouden worden, ook al zijn zij nog zo ijverig om hun leven in te richten in overeenstemming met het licht der natuur of met de wetten van de godsdienst die zij belijden. Ook is de behoudenis in niemand anders dan in Christus alleen, die als Enige de Zaligmaker is van zijn lichaam, de kerk.

Romeinen 10:14. 2 Thessalonicenzen 1:8,9. Efeziërs 2:12. Johannes 1:10-12. Johannes 8:24. Markus 16:16. 1 Korintiërs 1:20-24. Johannes 4:22. Romeinen 9:31,32. Filippenzen 3:4-9. Handelingen 4:12 . Efeziërs 5:23.

61. Worden allen, die het evangelie horen en in de kerk leven, behouden?

Niet allen die het evangelie horen en in de zichtbare kerk leven worden behouden, maar alleen wie ware leden van de onzichtbare kerk zijn.

Johannes 12:38-40. Romeinen 9:6. Romeinen 11:7. Mattheüs 7:21. Mattheüs 22:14.

62. Wat is de zichtbare kerk?

De zichtbare kerk is een gemeente die gevormd wordt door alle mensen die in alle eeuwen en op alle plaatsen van de wereld de ware godsdienst belijden, met hun

kinderen.

1 Korintiërs 1:2. 1 Korintiërs 12:13. Romeinen 15:9-12. Openbaring 7:9. Psalm 2:8. Psalm 22:27-31. Psalm 45:17. Mattheüs 28:19,20. Jesaja 59:21. 1 Korintiërs 7:14. Handelingen 2:39. Romeinen 11:16. Genesis 17:7.

63. Wat zijn de bijzondere voorrechten van de zichtbare kerk?

De zichtbare kerk bezit het voorrecht dat ze onder Gods bijzondere zorg en regering staat. Ze wordt in alle eeuwen beschermd en onderhouden ondanks de tegenstand van alle vijanden. Ze geniet de gemeenschap der heiligen, de gewone middelen der zaligheid, En ze biedt de genade door Christus aan al haar leden in de bediening van het evangelie, betuigende dat wie in Hem gelooft zalig zal worden, zonder iemand uit te sluiten die tot Hem komt.

Jesaja 4:5,6. 1 Timoteüs 4:10. Psalm 115:1-2,9. Jesaja 31:4,5. Zacharia 12:2-4,8,9. Handelingen 2:39,42. Psalm 147:19,20. Romeinen 9:4. Efeziërs 4:11-12. Markus 16:15-16. Johannes 6:37.

64. Wat is de onzichtbare kerk?

De onzichtbare kerk is het gehele aantal van de uitverkorenen die tot één vergaderd werden, worden of zullen worden onder Christus als Hoofd.

Efeziërs 1:20,22,23. Johannes 10:16. Johannes 11:52.

65. Welke speciale weldaden genieten de leden van de onzichtbare kerk door Christus?

De leden van de onzichtbare kerk genieten door Christus eenheid en gemeenschap met Hem in genade en heerlijkheid.

Johannes 17:21,24. Efeziërs 2:5,6.

66. War is die eenheid welke de uitverkorenen met Christus hebben?

De eenheid die de uitverkorenen met Christus hebben is het werk van Gods genade, waardoor zij geestelijk en mystiek maar toch echt en onafscheidelijk aan Christus als hun Hoofd en Man verbonden worden. Dit gebeurt in hun krachtdadige roeping.

Efeziërs 1:22. Efeziërs 2:6-8. 1 Korintiërs 6:17. Johannes 10:28. Efeziërs 5:23,30. 1 Petrus 5:10. 1 Korintiërs 1:9.

67. Wat is krachtdadige roeping?

Krachtdadige roeping is het werk van Gods almachtige kracht en genade, waardoor Hij — uit vrije en bijzondere liefde voor zijn uitverkorenen, en op grond van niets in hen dat Hem ertoe zou bewegen —, hen op de Hem aangename tijd nodigt en trekt tot Jezus Christus, door zijn Woord en Geest. Hij verlicht zaligmakend hun verstand, vernieuwt en beheerst krachtig hun wil, zodat zij — hoewel zij in zichzelf

dood zijn in zonde — daardoor gewillig en in staat gemaakt worden om zijn roepstem in vrijheid te beantwoorden en de genade die daarin wordt geboden en gegeven te aanvaarden en omhelzen.

Johannes 5:25. Efeziërs 1:18-20. 2 Timoteüs 1:8,9. Titus 3:4,5. Efeziërs 2:4,5,7-9. Romeinen 9:11. 2 Korintiërs 5:20. 2 Korintiërs 6:1,2 . Johannes 6:44. 2 Thessalonicenzen 2:13,14. Handelingen 26:18. 1 Korintiërs 2:10,12. Ezechiël 11:19. Ezechiël 36:26,27. Johannes 6:45. Efeziërs 2:5. Filippenzen 2:13. Deuteronomium 30:6.

68. Worden alleen de uitverkorenen krachtdadig geroepen?

Alle uitverkorenen, en die alleen, worden krachtdadig geroepen. Maar anderen kunnen — en vaak gebeurt dat metterdaad — uiterlijk door de bediening van het Woord geroepen worden, en enkele algemene werkingen van de Geest bezitten. Toch, om hun moedwillig verwaarlozen en verachten van de genade die hun aangeboden wordt, worden zij met recht in hun ongeloof gelaten, en komen zij nooit echt tot Jezus Christus.

Handelingen 13:48. Mattheüs 22:14. Mattheüs 7:22. Mattheüs 13:20,21 . Hebreeën 6:4-6. Johannes 6:64,65. Johannes 12:38-40. Handelingen 18:25-27. Psalm 81:11,12.

69. Wat is de genadige gemeenschap die de leden van de onzichtbare kerk met Christus hebben?

De genadige gemeenschap die de leden van de onzichtbare kerk met Christus hebben ís hun deelhebben aan de verdienste van zijn Middelaarschap, in hun rechtvaardiging aanneming tot kinderen, heiliging en wat verder in dit leven hun eenheid met Hem manifesteert.

Romeinen 8:30. Efeziërs 1:5. 1 Korintiërs 1:30.

70. Wat is rechtvaardiging?

Rechtvaardiging is een daad van Gods vrije genade aan zondaren gedaan, waarin Hij al hun zonden vergeeft en hen als rechtvaardig voor Hem rekent. En dat niet om iets dat in hen gewerkt zou zijn of door hen gedaan, maar alleen om de volmaakte gehoorzaamheid en volledige genoegdoening van Christus, die door God hun wordt toegerekend en door geloof alleen wordt ontvangen.

Romeinen 3:22,24,25. Romeinen 4:5. 2 Korintiërs 5:19,21. Romeinen 3:22-25,27,28. Titus 3:5,7. Efeziërs 1:7. Romeinen 4:6-8. Romeinen 5:17-19. Handelingen 10:43. Galaten 2:16. Filippenzen 3:9.

71. Hoe is de rechtvaardiging een daad van Gods vrije genade?

Hoewel Christus door zijn gehoorzaamheid en dood een passende, echte en volledige voldoening aan Gods gerechtigheid gegeven heeft ten behoeve van hen die gerechtvaardigd worden, toch is, n zoverre als God de voldoening van een Borg

aanvaardt die Hij van hen kon gevergd hebben, en Hij Zelf die Borg gaf, namelijk zijn eniggeboren Zoon en Hij hun diens gerechtigheid toerekent, en van hen niets voor hun rechtvaardiging vereist dan geloof — wat ook al een gave van Hem is —, hun rechtvaardiging voor hen een zaak van vrije genade.

Romeinen 5:8-10,19. 2 Timoteüs 2:5,6. Hebreeën 7:22. Hebreeën 10:10 . Mattheüs 20:28. Daniël 9:24,26. Jesaja 53:4-6,10-12. Romeinen 8:32. 1 Petrus 1:18,19. 2 Korintiërs 5:21. Romeinen 3:24,25. Efeziërs 2:8. Efeziërs 1:7.

72. Wat is rechtvaardigend geloof?

Rechtvaardigend geloof is een zaligmakende genade, in het hart van een zondaar gewerkt door de Geest en het Woord van God, waardoor hij, overtuigd van zonde en ellende, en van het onvermogen van zichzelf en alle andere schepselen om hem uit zijn verloren toestand te verlossen niet alleen met de waarheid van de evangeliebelofte instemt maar de vergeving der zonden ontvangt en daarvoor rust op Christus en zijn gerechtigheid die daarin verklaard wordt, en om als voor God rechtvaardig ter zaligheid aangenomen en gerekend te worden.

Hebreeën 10:39. 2 Korintiërs 4:13. Efeziërs 1:17-19. Romeinen 10:14,17. Handelingen 2:37. Handelingen 4:12. Handelingen 16:30. Johannes 16:8,9. Romeinen 5:6. Efeziërs 2:1. Efeziërs 1:13. Johannes 1:12. Handelingen 10:43. Handelingen 16:31. Filippenzen 3:9. Handelingen 15:11.

73. Hoe rechtvaardigt het geloof een zondaar voor Gods aangezicht?

Het geloof rechtvaardigt een zondaar voor Gods aangezicht, niet om die andere genadegaven die het altijd vergezellen, of om goede werken, die de vruchten ervan zijn, ook niet alsof de genadegave van het geloof, of een daad ervan, hem als rechtvaardiging zou worden toegerekend, maar alleen omdat het een instrument is waardoor hij Christus en diens gerechtigheid ontvangt en zich toeëigent.

Galaten 3:11. Romeinen 3:28. Romeinen 4:5. Romeinen 10:10. Johannes 1:12. Filippenzen 3:9. Galaten 2:16.

74. Wat is aanneming tot kinderen?

Aanneming tot kinderen is een daad van Gods vrije genade, in en om zijn enige Zoon Jezus Christus, waarbij allen die gerechtvaardigd zijn worden opgenomen onder het getal van zijn kinderen. Zijn naam wordt hun gegeven, en de Geest van zijn Zoon. Zij leven onder zijn Vaderlijke zorg en beschikkingen. Zij krijgen toegang tot alle vrijheden en voorrechten van de zonen Gods, en worden gemaakt tot erfgenamen van alle beloften en mede-erfgenamen met Christus in heerlijkheid 7.

1 Johannes 3:1. Efeziërs 1:5. Galaten 4:4,5. Johannes 1:12. 2 Korintiërs 4:18. Openbaring 3:12. Galaten 4:6. Psalm 103:13. Spreuken 14:26. Mattheüs 6:32. Hebreeën 6:12. Romeinen 8:17.

75. Wat is heiliging?

Heiliging is een werk van Gods genade, waardoor degenen die God, vóór de grondlegging der wereld, heeft uitverkoren om heilig te zijn, te zijner tijd, door de krachtige werking van zijn Geest, terwijl Hij hun de dood en opstanding van Christus toerekent in hun hele menselijke bestaan naar het beeld van God worden vernieuwd. Het zaad van het berouw ten leven en alle andere zaligmakende genadegaven worden in hun hart gestrooid, en die genadegaven worden zo opgewekt, vermeerderd en versterkt, dat ze almeer de zonde doen afsterven en tot een nieuw leven doen opstaan.

Efeziërs 1:4. 1 Korintiërs 6:11. 2 Thessalonicenzen 2:13. Romeinen 6:4-6. Efeziërs 4:23,24. Handelingen 11:18. 1 Johannes 3:9. Judas 1:20. Hebreeën 6:11,12. Efeziërs 3:16-19. Kolossenzen 1:10,11. Romeinen 6:4. Romeinen 6:14. Galaten 5:24.

76. Wat isberouw ten leven?

Berouw ten leven is een zaligmakende genadegave, in het hart van een zondaar gewerkt door de Geest en het Woord van God, waarbij hij, doordat hij niet alleen het gevaar, maar ook de onreinheid en het afschuwelijke karakter van zijn zonden ziet en zich goed bewust is, en verstaat dat God in Christus barmhartig is over wie berouw hebben, zon smart over zijn zonden heeft, en die haat dat hij van die alle zich afwendt en tot God bekeert, en zich voorneemt en inspant om standvastig met Hem te wandelen op al de wegen van de nieuwe gehoorzaamheid.

2 Timoteüs 2:25. Zacharia 12:10. Handelingen 11:18,20,21. Ezechiël 18:28,30,32. Lucas 15:17,18. Hosea 2:6-7. Ezechiël 36:31. Jesaja 30:22. Joël 2:12,13. Jeremia 31:18,19. 2 Korintiërs 7:11. Handelingen 26:18. Ezechiël 14:6. 1 Koningen 8:47,48. Psalm 119:6,59,128. Lucas 1:6. 2 Koningen 23:25.

77. Waarin verschillen rechtvaardiging en heiliging van elkaar?

Hoewel de heiliging onlosmakelijk verbonden is met de rechtvaardiging, toch verschillen zij hierin dat in de rechtvaardiging God de gerechtigheid van Christus toerekent en in de heiliging giet zijn Geest genade in de mens en stelt Hij hem in staat om die te gebruiken. In het eerstgenoemde wordt de zonde vergeven, in het andere wordt ze onderdrukt. Het ene bevrijdt alle gelovigen in gelijke mate van de wrekende toorn van God, en doet dat in dit leven volkomen, zodat ze nooit verdoemd zullen worden. Het andere is niet voor allen gelijk, en in dit leven bij niemand volmaakt, maar ze groeit naar de volmaaktheid.

1 Korintiërs 1:30. 1 Korintiërs 6:11. Romeinen 4:6,8. Ezechiël 36:27. Romeinen 3:24,25. Romeinen 6:6,14. Romeinen 8:33,34. 1 Johannes 2:12-14. Hebreeën 5:12-14. 1 Johannes 1:8,10. 2 Korintiërs 7:1. Filippenzen 3:12-14.

78. Waar komt de onvolkomenheid van de heiliging bij de gelovigen vandaan?

De onvolkomenheid van de heiliging bij de gelovigen komt van de zonderesten die in hun hele bestaan in hen blijven, en van het voortdurende begeren van het vlees tegen de geest, waardoor zij vaak door verzoekingen van hun stuk gebracht worden en in vele zonden vallen, in al hun geestelijke diensten worden gehinderd, en hun beste werken onvolkomen zijn en bevlekt in de ogen van God.

Romeinen 7:18,23. Markus 14:66-72. Galaten 2:11,12. Hebreeën 12:1. Jesaja 64:6. Exodus 28:38.

79. Zouden ware gelóvigen, dank zij hun onvolkomenheid in de vele verzoekingen en zonden waardoor ze overvallen worden, uit de staat van genade kunnen raken?

Dank zij de onveranderlijke liefde van God, en zijn besluit en verbond om hun vollarding te geven, hun onafscheidelijke eenheid met Christus, diens voortdurende voorbede voor hen, en de Geest en het zaad van God dat in hen blijft, kunnen ware gelovigen noch totaal noch voorgoed uit de staat van genade raken, maar ze worden in de kracht van God door het geloof tot de zaligheid bewaard 7.

Jeremia 31:3. 2 Timoteüs 2:19-21. 2 Samuël 23:5. 1 Korintiërs 1:8,9. Hebreeën 7:25. Lucas 22:32. 1 Johannes 2:27. 1 Johannes 3:9. Jeremia 32:40. Johannes 10:28. 1 Petrus 1:5.

80. Kunnen ware gelovigen er onfeilbaar van verzekerd worden dat zij in de staat van genade zijn en daarin zullen volharden tot de zaligheid?

Wie werkelijk in Christus geloven en ernaar streven om met een goed geweten voor Hem te wandelen, kunnen, zonder een buitengewone openbaring, door een geloof dat gegrond is op de waarheid van Gods beloften, en doordat de Geest hen in staat stelt om in zichzelf die genadegaven te onderscheiden waarover de beloften des levens gegeven zijn, en doordat Hij met hun geest getuigt dat zij kinderen van God zijn, onfeilbaar ervan verzekerd worden dat zij in staat van genade zijn en daarin zullen volharden tot de zaligheid.

1 Johannes 2:3. 1 Korintiërs 2:12. 1 Johannes 3:14,18,19,21,24. 1 Johannes 4:13,16. Hebreeën 6:11,12. Romeinen 8:16. 1 Johannes 5:13.

81. Zijn alle ware gelovigen er altijd van verzekerd dat ze op dat moment in de staat van genade zijn en zalig zullen worden?

Aangezien de verzekerdheid der genade en zaligheid niet tot het wezen van het geloof behoort, kunnen ware gelovigen wel eens lang moeten wachten eer ze haar krijgen. En nadat ze van haar genoten hebben kan zij verzwakt en onderbroken worden door veelvuldige beroeringen, zonden, verzoekingen en het gevoel van verlatenheid. Toch worden ze nooit zonder de aanwezigheid en steun van de Geest van God gelaten, die hen ervoor bewaart dat ze in uiterste wanhoop zouden vervallen.

Efeziërs 1:13. Jesaja 50:10. Psalm 88. Psalm 22:1. Psalm 31:22. Psalm 51:8,12. Psalm 77:1-12. Hooglied 5:2-3,6. 1 Johannes 3:9. Job

13:15. Psalm 73:15,23. Jesaja 54:7-10.

82. War is de gemeenschap in heerlijkheid die de leden van de onzichtbare kerk met Christus hebben?

De gemeenschap in heerlijkheid die de leden van de onzichtbare kerk met Christus hebben is er in dit leven, onmiddellijk na het sterven + en tenslotte volmaakt bij de opstanding en op de oordeelsdag.

2 Korintiërs 3:18. Lucas 23:43. 1 Thessalonicenzen 4:17.

83. Wat is de gemeenschap in heerlijkheid met Christus die de leden van de onzichtbare kerk in dit leven genieten?

Aan de leden van de onzichtbare kerk worden in dit leven de eerstelingen van de heerlijkheid met Christus meegedeeld, aangezien zij leden zijn van Hem die hun Hoofd is en zo in Hem deel hebben in de heerlijkheid die Hij ten volle bezit. Als pand daarvan genieten zij het gevoel van Gods liefde, gewetensrust, vreugde in de Heilige Geest, en hoop op de heerlijkheid. Daartegenover zijn het gevoel van Gods wrekende toorn, gewetenswroeging, en een bange verwachting van het oordeel voor de bozen het begin van de kwellingen die zij na hun sterven te verduren krijgen.

Efeziërs 2:5. Romeinen 5:5. 2 Korintiërs 1:22. Romeinen 5:1,2. Romeinen 14:17. Genesis 4:13. Mattheüs 27:4. Hebreeën 10:27. Romeinen 2:9. Markus 9:44.

84. Zullen alle mensen sterven?

Aangezien zij met de dood als het loon op de zonde bedreigd worden, is het alle mensen beschikt eenmaal te sterven, want allen hebben gezondigd.

Romeinen 6:23. Hebreeën 9:27. Romeinen 5:12.

85. De dood is dus het loon op de zonde. Maar waarom zijn de rechtvaardigen niet van de dood verlost, gezien het feit dat al hun zonden hun in Christus vergeven zijn?

De rechtvaardigen zullen van de dood zelf verlost worden op de laatste dag. En zelfs wanneer zij sterven worden ze verlost van de prikkel en vloek ervan. Hoewel ze sterven, is het toch door Gods liefde dat zij volkomen van zonde en ellende verlost worden en in staat gesteld om ook daarna gemeenschap met Christus te hebben in de heerlijkheid die zij dan zullen binnengaan.

1 Korintiërs 15:26,55-57. Hebreeën 2:15. Jesaja 57:1,2. 2 Koningen 22:20. Openbaring 14:13. Efeziërs 5:27. Lucas 23:43. Filippenzen 1:23.

86. Wat is de gemeenschap met Christus in heerlijkheid, die de leden van de onzichtbare kerk onmiddellijk na hun sterven genieten?

De gemeenschap met Christus in heerlijkheid die de leden van de onzichtbare kerk onmiddellijk na hun sterven genieten bestaat hierin dat hun ziel dan volmaakt heilig in de hoogste hemelen wordt ontvangen, waar zij het aangezicht van God in licht en heerlijkheid aanschouwen, wachten op de volledige verlossing van hun lichaam dat zelfs in de dood met Christus verenìgä blijft, en in het graf als in hun bed rust, totdat het op de laatste dag met de ziel herenigd wordt. Maar de ziel van de bozen wordt bij hun sterven in de hel geworpen, waar zij in kwellingen en buitenste duisternis blijft, en hun lichaam wordt in het graf bewaard als in een gevangenis, tot aan de opstanding en het oordeel van de grote dag.

Hebreeën 12:23. 2 Korintiërs 5:1,6,8. Filippenzen 1:23. Handelingen 3:21. Efeziërs 4:10. 1 Johannes 3:2. 1 Korintiërs 13:12. Romeinen 8:23. Psalm 16:9. 1 Thessalonicenzen 4:14. Jesaja 57:2. Job 19:26,27 . Lucas 16:23,24. Handelingen 1:25. Judas 1:6,7.

87. Wat moeten we geloven over de opstanding?

We moeten geloven dat er op dlì. laatste dag een algemene opstanding van de doden zal zijn, beide van rechtvaardigen en onrechtvaardigen. Zij die dan levend bevonden worden zullen in een ogenblik veranderd worden. En precies hetzelfde lichaam van de doden, dat in het graf werd gelegd, zal dan weer met de ziel voor altijd herenigd-worden, en worden opgewekt door de kracht van Christus, Het lichaam van de rechtvaardigen zal, door de Geest van Christus en dank zij zijn opstanding als hun Hoofd, met kracht worden opgewekt, geestelijk, onverderfelijk, en aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig worden. Het lichaam van de bozen zal door Hem als een beledigde Rechter in oneer worden opgewekt.

Handelingen 24:15. 1 Korintiërs 15:51-53. 1 Thessalonicenzen 4:15-17. Johannes 5:28,29. 1 Korintiërs 15:21-23,42-44. Filippenzen 3:21. Johannes 5:27-29. Mattheüs 25:33.

88. Wat zal er onmiddellijk na de opstanding volgen?

Onmiddellijk na de opstanding zal volgen het algemene en definitieve oordeel over engelen en mensen. Niemand weet dag en uur daarvan, zodat allen moeten waken en bidden en steeds gereed zijn voor de komst van de Here.

2 Petrus 2:4. Judas 1:6,7,14,15. Mattheüs 25:46. Mattheüs 24:36,42,44 . Lucas 21:35,36.

89. Wat zaler op de oordeelsdag met de bozen gebeuren?

Op de oordeelsdag zullen de bozen aan Christus linkerhand worden geplaatst. Ze zullen, op grond van duidelijke bewijsvoering en met totale schuldigverklaring door hun eigen geweten, een vreselijk maar rechtvaardig veroordelend vonnis tegen zich horen uitspreken. En op grond daarvan zullen zij vanuit de gunstrijke tegenwoordigheid van God en de heerlijke gémeenschap met Cîîìstus, zijn heiligen en al zijn heilige engelen, eeuwig in de hel geworpen worden, om daar te worden gestraft met onuitsprekelijke kwellingen, beide naar lichaam en ziel, samen met de

duivel en diens engelen.

Mattheüs 25:33. Romeinen 2:15,16. Mattheüs 25:41-43. Lucas 16:26. 2 Thessalonicenzen 1:8,9.

90. Wat zaler op de oordeelsdag met de rechtvaardigen gebeuren?

Op de oordeelsdag zullen de rechtvaardigen tot Christus in de wolken worden opgenomen, en aan zijn rechterhand worden geplaatst. Daar zullen zij publiek efkend en vrijgesproken worden, samen met Hem de verworpen engelen en mensen oordelen en in de hemel worden ontvangen. Daar zullen zij volledig en voor altijd van alle zonde en ellende verlost zijn, vervuld met ondenkbare vreugde, en volmaakt heilig en gelukkig beide naar lichaam en ziel, in het gezelschap van ontelbare heiligen en heilige engelen, maar in het bijzonder in het van aangezicht tot aangezicht zien en genieten van God de Vader, onze Here Jezus Christus en de Heilige Geest, tot in alle eeuwigheid. En dit is de volmaakte en volle gemeenschap die de leden van de onzichtbare kerk met Christus in heerlijkheid genieten bij de opstanding en op de oordeelsdag.

1 Thessalonicenzen 4:17. Mattheüs 10:32. Mattheüs 25:33. 1 Korintiërs 6:2,3. Mattheüs 25:34,46. Efeziërs 5:27. Openbaring 14:13. Psalm 16:11. Hebreeën 12:22,23. 1 Johannes 3:2. 1 Korintiërs 13:12. 1 Thessalonicenzen 4:17,18.

91. Wat is de plicht die God aan de mens oplegt?

De plicht die God aan de mens oplegt is gehoorzaamheid aan Gods geopenbaarde wil.

Romeinen 12:1,2. Micha 6:8. 1 Samuël 15:22.

92. Wat heeft God eerst aan de mens bekendgemaakt als de regel voor zijn gehoorzaamheid?

De regel voor zijn gehoorzaamheid die aan Adam in de staat van de zondeloosheid, en in hem aan de hele mensheid, werd geopenbaard, was, naast het speciale gebod om niet te eten van de boom van kennis van goed en kwaad, de zedelijke wet.

Genesis 1:26,27. Genesis 2:17. Romeinen 2:14,15. Romeinen 10:5.

93. Wat is de zedelijke wet?

De zedelijke wet is de bekendmaking van de wil van God aan de mensheid, die iedereen voorschrijft en verplicht tot een persoonlijke, volmaakte en voortdurende onderwerping en gehoorzaamheid eraan. Daarbij moet de hele mens worden ingezet, met alles wat hij is en heeft, naar ziel en lichaam, En de vervulling van al deze plichten moet gebeuren in de heilige gerechtigheid die hij aan God en mens schuldig is. God heeft het leven beloofd bij vervullling ervan, en gedreigd met de dood bij de verzaking van die plicht.

Deuteronomium 5:1-3,31,33. Lucas 10:26,27. Galaten 3:10. 1 Thessalonicenzen 5:23. Lucas 1:75. Handelingen 14:16. Romeinen 10:5 . Galaten 3:10,12.

94. Heeft de zedelijke wet ook nut voor de mens sinds de zondeval?.

Hoewel geen mens sinds de zondeval gerechtigheid en het leven kan verwerven door de zedelijke wet te houden, heeft ze toch veel nut zowel voor alle mensen gemeenschappelijk als voor de onwedergeborenen of wedergeborenen afzonderlijk.

Romeinen 8:3. Galaten 2:16. 1 Timoteüs 1:8.

95. Welk nut heeft de zedelijke wet voor alle mensen?

Het nut van de zedelijke wet voor alle mensen bestaat hierin dat zij hen inlicht over de heilige natuur en wil van God en over hun plicht die hen bindt om ernaar te wandelen. Ze overtuigt hen van hun onvermogen om haar te houden, en van de zondige bezoedeling van hun natuur, hart en leven. Ze vernedert hen door hun zonden en ellende aan hen te laten voelen. En helpt hen zo aan een helderder inzicht in het feit dat zij Christus nodig hebben en de volkomenheid van diens gehoorzaamheid.

Leviticus 11:44,45. Leviticus 20:7-8. Romeinen 7:12. Micha 6:8. Jakobus 2:10,11. Psalm 19:11,12. Romeinen 3:20. Romeinen 7:7. Romeinen 3:9,23. Galaten 3:21,22. Romeinen 10:4.

96. Welk bijzonder nut heeft de zedelijke wet voor onwedergeboren mensen?

Het nut van de zedelijke wet voor onwedergeboren mensen is dat ze hun geweten kan wakker schudden en zij de komende toorn ontvluchten, en om hen zo naar Christus te drijven. Naar de andere kant, wanneer zij voortgaan in de staat en op de weg van de zonde, laat ze hen zonder verontschuldiging en onder haar vloek.

1 Timoteüs 1:9,10. Galaten 3:24. Romeinen 1:20. Romeinen 2:15. Galaten 3:10.

97. Welk speciaal nut heeft de zedelijke wet voor de wedergeborenen?

Hoewel de mensen die wedergeboren zijn en in Christus geloven van de zedelijke wet als een werkverbond bevrijd zijn, zodat ze daardoor noch gerechtvaardigd noch veroordeeld kunnen worden, toch heeft ze, behalve het algemene nut dat de wedergeborenen met alle andere mensen ervan hebben, dit speciale nut dat zij hun laat zien hoeveel zij aan Christus te danken hebben doordat Hij haar vervulde en in hun plaats en voor hun welzijn de vloek ervan verduurde. Op die manier wil ze hen tot grotere dankbaarheid opwekken en tot het uitdrukken daarvan in nog grotere nauwgezetheid om zich aan haar als regel voor hun gehoorzaamheid te onderwerpen.

Romeinen 6:14. Romeinen 7:4,6. Galaten 4:4,5. Romeinen 3:20. Galaten 5:23. Romeinen 8:1. Romeinen 7:24,25. Romeinen 8:3-,4.

Galaten 3:13,14. Lucas 1:68,69,74,75. Kolossenzen 1:12-14. Romeinen 7:22. Romeinen 12:2. Titus 2:11-14.

98. Waar is de zedelijke wet kort samengevat?

De zedelijke wet is kort samengevât in de Tien Geboden. Deze werden door de stem van God op de berg Sinaï afgekondigd en door Hem op twee stenen tafelen geschreven. Ze zijn opgetekend in Exodus 20. De eerste vier geboden gaan over onze plicht tegenover God, de andere zes over die tegenover de mens.

Deuteronomium 10:4. Exodus 34:1-4. Mattheüs 22:37,38,40.

99. Welke regels dienen in acht genomen te worden voor een goed verstaan van de Tien Geboden?

Voor een goed verstaan van de Tien Geboden moeten de volgende regels in acht genomen worden: 1. Dat de wet volmaakt is en iedereen verplicht om met inzet van zijn hele mens-zijn zich aan haar gerechtigheid gehoorzaam te onderwerpen, en om haar voor altijd totaal te gehoorzamen. En zo eist ze uiterste volmaaktheid in het vervullen van elke verplichting, en verbiedt ze zelfs de geringste maat van welke zonde ook. 2. Dat ze geestelijk is, en zo het verstand, de wil, de genegenheid en alle. andere. krachten van de ziel betreft, zoals ook woorden, werken en gebaren. 3. Dat een en hetzelfde, in diverse opzichten, vereist of verboden wordt in de verschillende geboden. 4. Dat waar een plicht wordt opgelegd het tegenovergestelde als zonde wordt verboden, en waar een zonde verboden wordt het tegenovergestelde als plicht wordt opgelegd. Evenzo waar een belofte wordt toegevoegd, het tegenovergestelde, het dreigement, is inbegrepen. En waar een dreigement toegevoegd wordt de belofte, als tegenovergestelde, is inbegrepen. 5. Dat wat God verbiedt nooit mag gedaan worden, wat Hij gebiedt altijd onze plicht is. En dat toch niet iedere bijzondere plicht te allen tijde gedaan moet worden. 6, Dat waar één bepaalde zonde of plicht wordt genoemd, alle andere van dezelfde aard verboden of geboden zijn, en samen daarmee alle gronden, middelen, gelegenheden en verschijnselen en het uitlokken ervan. 7. Dat we verplicht zijn, al naar het op onze weg ligt, om ernaar te streven dat wat aan onszelf verboden of geboden is door anderen wordt vermeden of gedaan, al naar het op hun weg ligt. 8. Dat in wat aan anderen geboden is wij hun te hulp moeten komen, al naar het op onze weg ligt en onze roeping is. En dat we ervoor moeten oppassen dat wij niet met anderen meedoen in wat hun verboden is.

Psalm 19:7. Jakobus 2:10. Mattheüs 5:21,22. Romeinen 7:14. Deuteronomium 6:5. Mattheüs 5:21,22,27,28,33,34,37-39,43,44. Mattheüs 22:37-39. Kolossenzen 3:5. Amos 8:5. Spreuken 1:19. 1 Timoteüs 6:10. Jesaja 58:13. Deuteronomium 6:13. Mattheüs 4:9,10. Mattheüs 15:4-6. Mattheüs 5:21-25. Efeziërs 4:28. Exodus 20:12. Spreuken 30:17. Jeremia 18:7,8. Exodus 20:7. Psalm 15:1,4,5. Psalm 24:4-5. Job 13:7. Job 36:21. Romeinen 3:8. Hebreeën 11:25. Deuteronomium 4:8,9. Mattheüs 12:7. Mattheüs 5:21,22,27,28. Mattheüs 15:4-6. Hebreeën 10:24,25. 1 Thessalonicenzen 5:22,23.

Galaten 5:26. Kolossenzen 3:21. Exodus 20:10. Leviticus 19:17. Genesis 18:19. Jozua 24:15. Deuteronomium 6:6,7. 2 Korintiërs 1:24. 1 Timoteüs 5:22.

100. Welke bijzondere dingen in de Tien Geboden hebben wij te overwegen?

Wij hebben in de Tien Geboden te overwegen de inleiding, de inhoud van de geboden zelf, en verschillende gronden die aan sommige geboden zijn toegevoegd om die meer kracht bij te zetten.

101. Wat is de inleiding tot de Tien Geboden?

De inleiding tot de Tien Geboden is vervat in de woorden: Ik ben de HERE, uw God, die U uit het land Egypte, uit het diensthuis, geleid heb. Daarin betoont God zijn soevereiniteit als de HERE, de eeuwige, onveranderlijke en almachtige God, die zijn bestaan in en van Zichzelf heeft en al zijn woorden en werken ook laat bestaan. En dat Hij de God is die in de verbondsverhouding staat, zoals met Israël als vanouds zo ook met al zijn volk. En Die, zoals Hij hen uit de slavernij in Egypte leidde, ons van onze geestelijke slavernij bevrijdt. En dat we Hem alleen daarom als onze God moeten erkennen en al zijn geboden houden.

Exodus 20:2. Jesaja 44:6. Exodus 3:14. Exodus 6:3. Handelingen 17:24,28. Genesis 17:7. Romeinen 3:29. Lucas 1:74,75. 1 Petrus 1:15-18. Leviticus 18:30. Leviticus 19:37.

102. Wat is de hoofdinhoud van de vier geboden die onze plicht tegenover God omvatten?

De hoofdinhoud van de vier geboden die onze plicht tegenover God omvatten is dat wij de HERE onze God liefhebben met geheel ons hart, geheel onze ziel, met al onze krachten en met ons gehele verstand.

Lucas 10:27.

103. Wat is het eerste gebod?

Het eerste gebod is: Gij zult geen andere goden voor mijn aangezicht hebben.

Exodus 20:3.

104. Wat zijn de plichten die het eerste gebod van ons vereist?

De plichten die het eerste gebod van ons vereist zijn dat we God kennen en erkennen als de enige ware God en als onze God. En dat we Hem dienovereenkomstig aanbidden en verheerlijken, in ons denken, overdenken, gedenken, hoogachten, eren, vereren, in onze keuze, ons liefhebben, begeren, Hem vrezen %4 door Hem te geloven te vertrouwen, op Hem te hopen, in Hem ons te verheugen en te verblijden; door ijver voor Hem, Hem aan te roepen, en alle lof en dank aan Hem te brengen, alle gehoorzaamheid en onderwerping aan Hem met ons

hele mens-zijn op te brengen; te zorgen dat we Hem in alle dingen behagen, berouw te tonen wanneer we Hem in het een of ander hebben beledigd en ootmoedig met Hem te wandelen.

1 Kronieken 28:9. Deuteronomium 26:17. Jesaja 43:10. Jeremia 14:22. Psalm 29:2. Psalm 95:6,7. Mattheüs 4:10. Maleachi 3:16. Psalm 63:6 . Prediker 12:1. Psalm 71:19. Maleachi 1:6. Jesaja 45:23. Jozua 24:15,22. Deuteronomium 6:5. Psalm 73:25. Jesaja 8:13. Exodus 14:31. Jesaja 26:4. Psalm 130:7. Psalm 37:4. Psalm 32:11. Romeinen 12:11. Numeri 25:11. Filippenzen 4:6. Jeremia 7:28. Jakobus 4:7. 1 Johannes 3:22. Jeremia 31:18. Psalm 119:136. Micha 6:8.

105. Welke zonden worden er in het eerste gebod verboden?

De zonden die in het eerste gebod verboden worden zijn: atheïsme, in het loochenen of niet hebben van een God afgoderij, in het hebben of vereren van meer dan één God of één naast dan wel in plaats van de ware God hebben of vereren het niet hebben en erkennen als God en als onze God; het nalaten of verwaarlozen van iets dat we Hem verschuldigd zijn omdat het in zijn gebod geëist wordt, onwetendheid, vergeetac%ltìgheìd , misvattingen, verkeerde meningen, onwaardige en slechte gedachten over Hem; het vrijpostig en curieus onderzoeken van zijn geheimen alle Goddeloosheid haat jegens God, zelfliefde het zoeken van zichzelf en alle andere manieren van onmatig en buitensporig onze geest, wil of genegenheden zetten op andere dingen, en die geheel of deels van Hem aftrekken; ijdele lichtgelovigheid, ongeloof, ketterij, verkeerd geloof, wantrouwen, wanhoop onverbeterlijkheid 2 en ongevoeligheid onder oordelen, verharding van het hart trots 5, verwaandheid, vleselijke zekerheid, God verzoeken; het gebruiken van ongeoorloofde middelen en het vertrouwen op wettelijke middelen, vleselijke verrukkingen en vreugde, verdorven, blinde en onbescheiden ijver lauwheid, en het dood-zijn in de dingen van God het ons van God vervreemden en van Hem afvallig worden het bidden tot, of religieuze verering geven aan heiligen, engelen of andere schepselen; alle overeenkomsten met de duivel en het bij hem te rade gaan, en het luisteren naar zijn ingevingen; het lacen heersen van mensen over ons geloof en geweten, het geringschatten en verachten van God en zijn geboden; het weerstaan en bedroeven van Zijn Geest; ontevredenheid en ongeduld ten aanzien van zijn beschikkingen, Hem dwaas beschuldigen ten opzichte van de kwade dingen die Hij over ons laat komen % en het toekennen van lof voor alle goed dat wij zijn, hebben of kunnen doen aan het lot, afgoden onszelf of een ahder schepsel.

Psalm 14:1; Efeziërs 2:12. Jeremia 2:27-28; 1 Thessalonicenzen 1:9. Psalm 81:11. Jesaja 43:22-24. Jeremia 4:22; Hosea 4:1, 6. Jeremia 2:32. Handelingen 17:23, 29. Jesaja 40:18. Psalm 50:21. Deuteronomium 29:29. Titus 1:16. Hebreeën 12:16. Romeinen 1:30. 2 Timoteüs 3:2. Filippenzen 2:21. 1 Johannes 2:15,16. 1 Samuël 2:29. Kolossenzen 3:2,5. 1 Johannes 4:1. Hebreeën 3:12. Galaten 5:20. Titus 3:10. Handelingen 26:9. Psalm 78:22. Genesis 4:13. Jeremia 5:3. Jesaja 42:25. Romeinen 2:5. Jeremia 13:15. Psalm 19:13.

Sefanja 1:12. Mattheüs 4:7. Romeinen 3:8. Jeremia 17:5. 2 Timoteüs 3:4. Galaten 4:17. Johannes 16:2. Romeinen 10:2. Lucas 9:54,55. Openbaring 3:16. Openbaring 3:1. Ezechiël 14:5. Jesaja 1:4,5. Romeinen 1:25. Romeinen 10:13,14. Hosea 4:12. Handelingen 10:25,26 . Openbaring 19:10. Mattheüs 4:10. Kolossenzen 2:18. Leviticus 20:6. 1 Samuël 28:7,11. 1 Kronieken 10:13,14. Handelingen 5:3. 2 Korintiërs 1:24. Mattheüs 23:9. Deuteronomium 32:15. 2 Samuël 12:9. Spreuken 13:13. Handelingen 7:51. Efeziërs 4:30. Psalm 73:2-3,13-15,22. Job 1:22. 1 Samuël 6:7-9. Daniël 5:23. Deuteronomium 8:17. Daniël 4:30 . Habakuk 1:16.

106. Wat wordt ons speciaal geleerd door de woorden ,,voor mijn aangezicht in het eerste gebod?

De woorden voor mijn aangezicht in het eerste gebod leren ons dat God, die alle dingen ziet, in het bijzonder let op de zonde van het hebben van een andere god, en er sterk misnoegd over is, zodat het een reden is om ons ervan te weerhouden en het te sterker te laten uitkomen als een hoogst onbeschaamde uitdaging. En ze dienen ook om ons ertoe te brengen te doen wat we voor zijn dienst doen als deden we het direct onder zijn ogen.

Ezechiël 8:5-18. Psalm 44:20,21. 1 Kronieken 28:9.

107. War is het tweede gebod?

Het tweede gebod is: Gij zúlt u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de HERE, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden.

Exodus 20:4-6.

108. Wat zijn de plichten die in het tweede gebod vereist worden?

De plichten vereist in het tweede gebod zijn: het aanvaarden, inachtnemen en zuiver en ongerept bewaren van de eredienst en alle religieuze verordeningen zoals God ze in zijn Woord heeft ingesteld, in het bijzonder: gebed en dankzegging in de naam van Christus, de lezing, prediking en het horen van het Woord, de bediening en het ontvangen van de sacramenten, de kerkregering en kerkelijke tucht, het predikambt en de onderhouding ervan, godsdienstig vasten, het zweren bij de naam van God, en het doen van geloften aan Hem; en ook het afkeuren, verfoeien en tegenstaan van alle valse dienst Gods, en al naar het op iemands weg ligt en zijn roeping is, het wegdoen ervan met alle herinneringen aan afgoderij.

Deuteronomium 32:46,47. Mattheüs 28:20. Handelingen 2:42. 1 Timoteüs 6:13,14. Filippenzen 4:6. Efeziërs 5:20. Deuteronomium

17:18,19. Handelingen 15:21. 2 Timoteüs 4:2. Jakobus 1:21,22. Mattheüs 28:19. 1 Korintiërs 11:23-30. Mattheüs 16:19. Mattheüs 18:15-17. 1 Korintiërs 5. 1 Korintiërs 12:28. Efeziërs 4:11,12. 1 Timoteüs 5:17,18. 1 Korintiërs 9:1-15. Joël 2:12,13. 1 Korintiërs 7:5. Deuteronomium 6:13. Jesaja 19:21. Psalm 76:11. Handelingen 17:16,17. Psalm 16:4. Deuteronomium 7:5. Jesaja 30:22.

109. Welke zonden worden in het tweede gebod verboden?

De zonden die in het tweede gebod verboden zijn: elk verzinnen, aanraden, bevelen, gebruikmaken en op welke manier ook goedvinden van enige vorm van eredienst die niet door God Zelf is ingesteld, het toelaten van een valse godsdienst, het maken van iets dat God, hetzij wat alle drie Personen betreft of één van Hen, zou voorstellen, óf innerlijk in onze geest óf uiterlijk in de vorm van een beeld of gelijkenis van het een of andere schepsel, alle verering daarvan, of het vereren van God daarin en daardoor, het maken van iets dat verzonnen goden zou voorstellen, en alle verering daarvan of dienst eraan, alle bijgelovige verzinselen die de eredienst aan God bederven, iets eraan toevoegen of ervan afnemen, hetzij we dat zelf hebben uitgedacht en ingesteld dan wel als traditie van anderen hebben overgenomen, ook al is het dan onder het etiket van oudheid, gewoonte, vroomheid, goede bedoeling of welk ander voorwendsel ook; verder: simonie, heiligschennis; alle verwaarlozing, verachting, hinderen en weerstaan van de eredienst en de verordeningen die God heeft ingesteld.

Numeri 15:39. Deuteronomium 13:6-8. Hosea 5:11. Micha 6:16. 1 Koningen 11:33. 1 Koningen 12:33. Deuteronomium 12:30-32. Deuteronomium 13:6-12. Zacharia 13:2,3. Openbaring 2:2,14,15,20. Openbaring 17:12,16,17. Deuteronomium 4:15-19. Handelingen 17:29. Romeinen 1:21-23,25. Daniël 3:18. Galaten 4:8. Exodus 32:5. Exodus 32:8. 1 Koningen 18:26,28. Jesaja 65:11. Handelingen 17:22. Kolossenzen 2:21-23. Maleachi 1:7,8,14. Deuteronomium 4:2. Psalm 106:39. Mattheüs 15:9. 1 Petrus 1:18. Jeremia 44:17. Jesaja 65:3-5. Galaten 1:13,14. 1 Samuël 13:11,12. 1 Samuël 15:21. Handelingen 8:18 . Romeinen 2:22. Maleachi 3:8. Exodus 4:24-26. Mattheüs 22:5. Maleachi 1:7,13. Mattheüs 23:13. Handelingen 13:44,45. 1 Thessalonicenzen 2:15,16.

110. Welke gronden zijn er aan het tweede gebod toegevoegd om het kracht bij te zetten?

De gronden die aan het tweede gebod zijn toegevoegd om het kracht bij te zetten vervat in de woorden Want Ik, de HERE, uw God, ben een naijverig God, die de ongerechtigheid der vaderen bezoek aan de kinderen, aan het derde en aan het vierde geslacht van hen die Mij haten, en die barmhartigheid doe aan duizenden van hen die Mij liefhebben en mijn geboden onderhouden. Behalve Gods soevereiniteit en zijn eigendomsrechten over ons zijn ze dus: zijn brandende ijver ten aanzien van zijn eigen eredienst, en zijn zich wrekende verontwaardiging over alle valse

eredienst als geestelijke hoererij. Hij rekent degenen die dit gebod breken tot haters van Hem en dreigt hen te straffen tot in verschillende geslachten. Maar Hij waardeert wie het in acht nemen als mensen die Hem liefhebben en zijn geboden onderhouden, en belooft hun barmhartigheid tot in vele geslachten.

Exodus 20:5,6. Psalm 45:11. Openbaring 20:3,4. Exodus 34:13,14. 1 Korintiërs 10:20-22. Jeremia 7:18-20. Ezechiël 16:26,27. Deuteronomium 32:16-20. Hosea 2:2-4. Deuteronomium 5:29.

111. Wat is het derde gebod?

Het derde gebod is: Gij zult de naam van de HERE, uw God, niet ijdel gebruiken, want de HERE zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt.

Exodus 20:7.

112. Wat wordt er geëist in het derde gebod?

Het derde gebod eist: dat de naam van God, zijn titels, eigenschappen |, verordeningen, het Woord, de sacramenten, het gebed, eden, geloften, het werpen van het lot zijn werken en wat er nog meer is waardoor Hij Zichzelf bekendmaakt, op heilige en eerbiedige manier %ebruikt worden in gedachten, overdenking spreken en schrijven #; door een heilige belijdenis en verantwoorde conversatie, tot eer van God en het welzijn van onzelf en van anderen.

Mattheüs 6:9. Deuteronomium 28:58. Psalm 29:2. Psalm 68:4. Openbaring 15:3,4. Maleachi 1:14. Prediker 5:1. Psalm 138:2. 1 Korintiërs 11:24,25,28,29. 1 Timoteüs 2:8. Jeremia 4:2. Prediker 5:2,4-6. Handelingen 1:24,26. Job 36:24. Maleachi 3:16. Psalm 8:1,3,4,9. Kolossenzen 3:17. Psalm 105:2,5. Psalm 102:18. 1 Petrus 3:15. Micha 4:5. Filippenzen 1:27. 1 Korintiërs 10:31. Jeremia 32:39. 1 Petrus 2:12.

113. Welke zonden worden in het derde gebod verboden?

De zonden die in het derde gebod verboden worden zijn: het niet gebruiken van de naam van God zoals wordt vereist, en het misbruik ervan door die naam te noemen op een onwetende, onnodige, oneerbiedige, profane, bijgelovige of slechte manier, of het gebruiken van zijn titels, eigenschappen verordeningen, of werken in lastertaal, meineed; alle zondige vloeken eden geloften, loten; het schenden van onze eden en geloften als deze wettig gezworen of gedaan zijn, en het ons eraan houden als ze onwettige dingen betreffen; het murmureren en twisten tegen of het curieus proberen in te dringen in Gods besluiten, het verkeerd toepassen van Gods besluiten en voorzienig bestel, of verkeerd uitleggen, verkeerd toepassen dan wel verdraaien in enig opzicht van het Woord of een deel ervan voor profane grappen nieuwsgierige en nutteloze vragen, leeg gekibbel of voor het verdeägen van valse leringen, het misbruiken ervan of van schepselen dan wel iets anders dat onder de naam van God begrepen is, in toverformules of zondige lusten en praktijken. Verder het kwaadspreken, bespotten en beschimpen of op de een of andere manier

tegenstaan van Gods waarheid, genade en wegen; het afleggen van geloofsbelijdenis terwijl men huichelt, of voor boze doeleinden % het zich daarvoor schamen, of dat te schande maken door een wandel die niet ermee in overeenstemming is, onwijs, onvruchtbaar en ergelijk is; of het ervan afvallig worden.

Maleachi 2:2. Handelingen 17:23. Spreuken 30:9. Maleachi 1:6,7,12. Maleachi 3:14. 1 Samuël 4:3-5. Jeremia 7:4,9,10,14,31. Kolossenzen 2:20-22. 2 Koningen 18:30,35. Exodus 5:2. Psalm 139:20. Psalm 50:16,17. Psalm 50:16,17. Jesaja 5:12. 2 Koningen 19:22. Leviticus 24:11. Zacharia 5:4. Zacharia 8:17. 1 Samuël 17:43. 2 Samuël 16:5. Jeremia 5:7. Jeremia 23:10. Deuteronomium 23:18. Handelingen 23:12,14. Ester 3:7. Ester 9:24. Psalm 22:18. Psalm 24:4. Ezechiël 17:16,18,19. Markus 6:26. 1 Samuël 25:22,32-34. Romeinen 9:14,19,20 . Deuteronomium 29:29. Romeinen 3:5,7. Romeinen 6:1-2. Prediker 8:11. Prediker 9:3. Psalm 39. Mattheüs 5:21-48. Ezechiël 13:22. 2 Petrus 3:16. Mattheüs 22:24-31. Jesaja 22:18. Jeremia 23:34,36,38. 1 Timoteüs 1:4,6,7. 1 Timoteüs 6:4,5,20. 2 Timoteüs 2:14. Titus 3:9. Deuteronomium 18:10-14. Handelingen 19:13. 2 Timoteüs 4:3,4. Romeinen 13:13,14. 1 Koningen 21:9,10. Judas 1:4. Handelingen 13:45 . 1 Johannes 3:12. Psalm 1:1. 2 Petrus 3:3. 1 Petrus 4:4. Handelingen 4:18. Handelingen 13:45,46,50. Handelingen 19:9. 1 Thessalonicenzen 2:16. Hebreeën 10:29. 2 Timoteüs 3:5. Mattheüs 6:1,2,5,16. Mattheüs 23:14. Markus 8:38. Psalm 73:14,15. 1 Korintiërs 6:5,6. Efeziërs 5:15-17. Jesaja 5:4. 2 Petrus 1:8,9. Romeinen 2:23,24. Galaten 3:1,3. Hebreeën 6:6.

114. Welke gronden zijn er aan het derde gebod toegevoegd?

De gronden die aan het derde gebod toegevoegd zijn vinden we in de woorden de HERE uw God en Want de HERE zal niet onschuldig houden wie zijn naam ijdel gebruikt. Omdat Hij de HERE en onze God is, mag zijn naam door ons niet worden ontheiligd of op de een of andere manier misbruikt. In het bijzonder omdat Hij er verre van is om de overtreders van dit gebod vrij te spreken en te sparen. Hij zal hen dan ook niet aan zijn rechtvaardig oordeel laten ontkomen, hoewel velen van hen aan de censuur en straffen van mensen ontsnappen.

Exodus 20:7. Leviticus 19:12. Ezechiël 36:21-23. Deuteronomium 28:58,59. Zacharia 5:2-4. 1 Samuël 2:12,17,22,24. 1 Samuël 3:18.

115. Wat is het vierde gebod?

Het vierde gebod luidt: Gedenk de sabbatdag, dat gij die heiligt; zes dagen zult gij arbeiden en al uw werk doen; maar de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God; dan zult gij geen werk doen, gij noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw vee, noch de vreemdeling die in uw steden woont. Want in zes dagen heeft de HERE de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag; daarom zegende de HERE

de sabbatdag en heiligde Hij die.

Exodus 20:8-11.

116. Wat wordt er in het vierde gebod geëist?

Het vierde gebod eist van alle mensen de heiliging en wijding aan God van die bepaalde tijden die Hij in zijn Woord heeft voorgeschreven, in het bijzonder één hele dag in de zeven dagen. Dat was vanaf het begin van de wereld tot aan de opstanding van Christus de zevende dag, en is sinds die tijd de eerste dag van de week. En dat moet zo blijven tot aan het einde van de wereld. Het is de Christelijke sabbat, in het Nieuwe Testament ,,de dag des Heren genoemd.

Deuteronomium 5:12,14,18. Genesis 2:2,3. 1 Korintiërs 16:1,2. Handelingen 20:7. Mattheüs 5:17,18. Jesaja 56:2,4,6,7. Openbaring 1:10.

117. Hoe moet de sabbat of de dag des Heren geheiligd worden?

De sabbat of de dag des Heren moet geheiligd worden door heel de dag heilig te rusten, niet alleen van zulke werken die altijd zondig zijn, maar zelfs van de wereldlijke werkzaamheden en ontspanning die op andere dagen geoorloofd zijn. We moeten er onze lust in hebben om die hele tijd (behalve voorzover die door werken van noodzakelijkheid of barmhartigheid in beslag genomen wordt) te besteden aan openbare en persoonlijke beoefening van de verering van God. En daarvoor moeten we ons hart voorbereiden, en met zon overleg, ijver en matiging onze wereldlijke zaken afdoen en op geschikte wijze afwerken dat we te meer vrij en in goede conditie zijn voor de vervulling van de plichten van die dag.

Exodus 20:8,10. Exodus 16:25-28. Nehemia 13:15-22. Jeremia 17:21,22 . Mattheüs 12:1-13. Jesaja 58:13,14. Jesaja 66:23. Lucas 4:16. Handelingen 20:7. 1 Korintiërs 16:1,2. Psalm 92. Leviticus 23:3. Exodus 16:22,25,26,29. Exodus 20:8. Lucas 23:54,56. Nehemia 13:19.

118. Waarom is de opdracht om de sabbat te onderhouden meer speciaal gericht tot de gezinshoofden en andere vooraanstaande personen?

De opdracht om de sabbat te onderhouden is meer speciaal gericht tot de gezinshoofden en andere vooraanstaande personen, omdat zij verplicht zijn, niet alleen om zelf die dag te onderhouden, maar ook om erop toe te zien dat zij in acht genomen wordt door allen die onder hen staan; en omdat ze vaak geneigd zijn om hen te hinderen door hun eigen werkzaamheden.

Exodus 20:10. Exodus 23:12. Jozua 24:15. Nehemia 13:15,17. Jeremia 17:20-22.

119. Welke zonden worden er in het vierde gebod verboden?

De zonden die in het vierde gebod verboden worden zijn: alle verzuim ten aanzien van de vereiste plichten, alle zorgeloze, nalatige en nutteloze vervulling ervan of er

moe van zijn alle ontheiliging van de dag door leegloperij en door te doen wat in zichzelf zondig is; en door alle onnodige werk, woorden en gedachten over onze wereldlijke werkzaamheden en ontspanning.

Ezechiël 22:26. Handelingen 15:7,9. Ezechiël 33:30-32. Amos 8:5. Maleachi 1:13. Ezechiël 23:38. Jeremia 17:24,27. Jesaja 58:13.

120. Wat zijn de gronden die aan het vierde gebod zijn toegevoegd om het kracht bij te zetten?

De gronden die aan het vierde gebod zijn toegevoegd om het kracht bij te zetten worden ontleend aan de billijkheid ervan, namelijk dat God ons zes van de zeven dagen voor eigen zaken geeft en slechts één dag voor Zichzelf reserveert. Dat vinden we in de woorden ‚Zes dagen zult g? arbeiden en al uw werk doen. Verder worden ze ontleend aan het speciale eigendomsrecht over die dag dat God voor Zichzelf opeist: de zevende dag is de sabbat van de HERE, uw God. En aan het voorbeeld van God die in zes dagen de hemel en de aarde gemaakt heeft, de zee en al wat daarin is, en Hij rustte op de zevende dag. En ook aan de zegen die God op deze dag gelegd heeft niet maar in het heiligen ervan als de dag voor zijn dienst maar ook in zijn ordening ervan als een middel om ons te zegenen wanneer wij hem heiligen: daarom zegende de HERE de sabbatdag en heiligde Hij die.

Exodus 20:9. Exodus 20:10. Exodus 20:11.

121. Waarom is het woord gedenk aan het begin van het vierde gebod geplaatst?

Het woord gedenk is aan het begin van het vierde gebod geplaatst deels om de grote weldaad van het gedenken ervan, doordat wij erdoor geholpen worden in onze voorbereiding om die dag te houden en om, als wij hem onderhouden, des te beter de hele rest van de geboden te gehoorzamen, en voortdurend de twee grote weldaden van schepping en verlossing dankbaar te gedenken, die immers een kort begrip van onze religie vormen; en deels omdat we het heel gemakkelijk vergeten, omdat er minder licht der natuur in ligt, en het toch onze natuurlijke vrijheid in dingen die op andere tijden volkomen wettig zijn inperkt, omdat het maar eens in de zeven dagen voorkomt en menige wereldlijke zakelijke aangelegenheid ertussen komt en al te vaak onze geest ervan aftrekt om eraan te denken of dat we ons ervoor klaarmaken of dat we die dag heiligen; en omdat Satan met zijn instrumenten hard aan het werk is om de heerlijkheid ervan uit te wissen, ja zelfs de herinnering eraan weg te nemen, en allerlei ongodsdienstigheden en Goddeloosheid in te voeren.

Exodus 20:8. Exodus 16:23. Lucas 23:54,56. Markus 15:42. Nehemia 13:19. Psalm 92:13,14. Ezechiël 20:12,19,20. Genesis 2:2,3. Psalm 118:22,24. Handelingen 4:10,11. Openbaring 1:10. Ezechiël 22:26. Nehemia 9:14. Exodus 34:21. Deuteronomium 5:14-15. Amos 8:5. Klaagliederen 1:7. Jeremia 17:21-23. Nehemia 13:15-23.

122. Wat is de hoofdinhoud van de zes geboden die onze plicht tegenover onze medemens bevatten?

De hoofdinhoud van de zes geboden die onze plicht tegenover onze medemens bevatten is: onze naaste lief te hebben als onszelf, en aan anderen te doen wat we willen dat zij ons doen. I Matteùs 22: 39. 2 Matteùs 7: 12.

Mattheüs 22:39. Mattheüs 7:12.

123. Wat is het vijfde gebod?

Het vijfde gebod luidt: Eer uw vader en uw moeder, opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HERE, uw God, u geven zal.

Exodus 20:12.

124. Wie worden er in het vijfde gebod met vader en moeder bedoeld?

Met vader en moeder worden in het vijfde gebod bedoeld niet alleen de natuurlijke ouders, maar alle meerderen in leeftijd en gaven; en in het bijzonder zij die, door Gods verordening, gezag over ons hebben, hetzij in de familiekring, in de kerk, of in de staat.

Spreuken 23:22-25. Efeziërs 6:1,2. 1 Timoteüs 5:1,2. Genesis 4:20-22. Genesis 45:8. 2 Koningen 5:13. 2 Koningen 2:12. 2 Koningen 13:14. Galaten 4:19. Jesaja 49:23.

125. Waarom worden meerderen ,vader en moeder genoemd?

Meerderen worden vader en moeder genoemd om hen te onderwijzen in al de plichten die zij hebben tegenover wie onder hen geplaatst zijn, zoals natuurlijke ouders die hebben, om hun liefde en zorg te geven, al naar de verschillende verhoudingen zijn; en om degenen die onder hen geplaatst zijn te brengen tot meer gewilligheid en opgeruimdheid in het vervullen van de plichten die zij ten aanzien van hun meerderen hebben, evenals ze die tegenover hun ouders hebben.

Efeziërs 6:4. 2 Korintiërs 12:14. 1 Thessalonicenzen 2:7,8,11. Numeri 11:11,12. 1 Korintiërs 4:14-16. 2 Koningen 5:13.

126. War is de algemene strekking van het vijfde gebod?

De algemene strekking van het vijfde gebod is dat de verplichtingen die wij over en weer aan elkaar in onze verschillende relaties hebben als ondergeschikten, meerderen en gelijken, worden vervuld.

Efeziërs 5:21. 1 Petrus 2:17. Romeinen 12:10.

127. Wat is de eer die ondergeschikten aan hun meerderen verschuldigd zijn?

De eer die ondergeschikten aan hun meerderen verschuldigd zijn bestaat uit: alle schuldige eerbied opbrengen in ons hart |, in woord en gedrag, in gebed en dankzegging voor hen, in het navolgen van hun deugden en vriendelijkheid, gewillige gehoorzaamheid aan hun wettige bevelen en besluiten, de verschuldigde onderwerping aan hun bestraffingen, trouw aan hun persoon en gezag, de

verdediging en handhaving ervan, al naar hun respectieve rang en de aard van hun stand; geduld hebben met hun zwakheden en die in liefde bedekken. Zo zullen zij tot eer zijn van hen persoonlijk en van hun bestuur.

Maleachi 1:6. Leviticus 19:3. Spreuken 31:28. 1 Petrus 3:6. Leviticus 19:32. 1 Koningen 2:19. 1 Timoteüs 2:1,2. Hebreeën 13:7. Filippenzen 3:17. Efeziërs 6:1,2,5-7. 1 Petrus 2:13,14. Romeinen 13:1-5 . Hebreeën 13:17. Spreuken 4:3,4. Spreuken 23:22. Exodus 18:19,24. Hebreeën 12:9. 1 Petrus 2:18-20. Titus 2:9,10. 1 Samuël 26:15,16. 2 Samuël 18:3. Ester 6:2. Mattheüs 22:21. Romeinen 13:6,7. 1 Timoteüs 5:17,18. Galaten 6:6. Genesis 45:11. Genesis 47:12. Psalm 127:3-5. Spreuken 31:23.

128. Wat zijn de zonden die ondergeschikten tegen hun meerderen kunnen bedrijven?

De zonden die ondergeschikten tegen hun meerderen kunnen bedrijven zijn: alle veronachtzaming van de plichten die hun opgelegd zijn, alle afgunst ten aanzien van %, verachting van en opstandigheid tegen hun persoon en stand betreffende hun wettige besluiten 7, bevelen en tucht. Verder: hen vervloeken en bespotten, en alle weerspannig en aanstootgevend gedrag dat hen en hun bestuur schande en oneer aandoer.

Mattheüs 15:4-6. Numeri 11:28,29. 1 Samuël 8:7. Jesaja 3:5. 2 Samuël 15:1-12. Exodus 21:15. 1 Samuël 10:27. 1 Samuël 2:25. Deuteronomium 21:18-21. Spreuken 30:11,17. Spreuken 19:26.

129. Wat wordt er van meerderen tegenover hun ondergeschikten vereist?

Van meerderen wordt, gezien de macht die zij van God hebben ontvangen en de verhouding waarin zij staan, vereist dat ze hun ondergeschikten liefhebben, voor hen bidden, en hen zegenen, hen onderwijzen, hen raadgeven, hen vermanen, terwijl ze bemoedigen, prijzen en belonen degenen die goed doen, maar hun afkeuring laten weten aan en berispen en bestraffen wie kwaad doen. Ze moeten hen beschermen en hen voorzien van alles wat voor ziel en lichaam nodig is. En door een serieus, wijs, heilig en voorbeeldig gedrag God verheerlijken, zichzelf eer bereiden en zo het gezag dat God hun opgelegd heeft handhaven.

Kolossenzen 3:19. Titus 2:4. 1 Samuël 12:23. Job 1:5. 1 Koningen 8:55,56. Hebreeën 7:7. Genesis 49:28. Deuteronomium 6:6,7. Efeziërs 6:4. 1 Petrus 3:7. 1 Petrus 2:14. Romeinen 13:3. Ester 6:3. Romeinen 13:3,4. Spreuken 29:15. 1 Petrus 2:14. Job 29:12-17. Jesaja 1:10,17. Efeziërs 6:4. 1 Timoteüs 5:8. 1 Timoteüs 4:12. Titus 2:3-5. 1 Koningen 3:28. Titus 2:15.

130. Wat zijn de zonden die meerderen kunnen doen?

De zonden die meerderen kunnen doen zijn: behalve het veronachtzamen van de plichten die hun zijn opgelegd, een buitensporig zoeken van zichzelf %, hun eigen

glorie, gemak, belang of genoegen; dingen te bevelen die onwettig zijn, of die ondergeschikten niet kunnen opbrengen, hen te raden, aan te sporen tot of te begunstigen in wat kwaad is; hen te ontraden, te ontmoedigen of afkeuring te uiten ten aanzien van wat goed is; hen op onbehoorlijke manier te straffen op zorgeloze wijze hen bloot te stellen of over te laten aan wat verkeerd is, aan verzoeking en gevaar % hen tot toorn te verwekken, of op de een of andere manier zichzelf te onteren of hun gezag te verkleinen door een onrechtvaardig, onverstandig, onbuigzaam of slap gedrag.

Ezechiël 34:2-4. Filippenzen 2:21. Johannes 5:44. Johannes 7:18. Jesaja 56:10,11. Deuteronomium 17:17. Daniël 3:4-6. Handelingen 4:17,18. Exodus 5:10-18. Mattheüs 23:2,4. Mattheüs 14:8. Markus 6:24. 2 Samuël 13:28. 1 Samuël 3:13. Johannes 7:46-49. Kolossenzen 3:21. Exodus 5:17. 1 Petrus 2:18-20. Hebreeën 12:10. Deuteronomium 25:3. Genesis 38:11,26. Handelingen 18:17. Efeziërs 6:4. Genesis 9:21. 1 Koningen 1:6. 1 Koningen 12:13-16. 1 Samuël 2:29-31.

131. Wat zijn de plichten die gelijken tegenover elkaar hebben?

De plichten die gelijken tegenover elkaar hebben zijn: elkaars waardigheid en verdienstelijkheid te eerbiedigen, door in eerbetoon elkaar tot voorbeeld te zijn, en zich te verheugen in elkaars gaven en vooruitgang als was het alles van henzelf.

1 Petrus 2:17. Romeinen 12:10. Romeinen 12:15,16. Filippenzen 2:3,4.

132. Wat zijn de zonden die gelijken elkaar kunnen aandoen?

De zonden die gelijken-elkaar kunnen aandoen zijn: naast de veronachtzaming van de plichten die van hen vereist worden, de onderwaardering van de verdienstelijkheid van de ander, het hem zijn gaven misgunnen, het benijden van zijn vooruitgang en voorspoed, en de aanmatiging hoger te zijn dan de ander.

Romeinen 13:8. 2 Timoteüs 3:3. Handelingen 7:9. Galaten 5:26. Numeri 12:2. Ester 6:12,13. 3 Johannes 1:9. Lucas 22:24.

133. Welke grond is er aan het vijfde gebod toegevoegd om het meer kracht te geven?

De grond die aan het vijfde gebod is toegevoegd is in deze woorden uitgedrukt: Opdat uw dagen verlengd worden in het land dat de HERE, uw God, u geven zal. Dat is een uitdrukkelijk gegeven belofte van een lang leven en van voorspoed voor zover dat zal dienen tot eer van God en hun eigen welzijn, voor alle mensen die dit gebod onderhouden.

Exodus 20:12. Deuteronomium 5:16. 1 Koningen 8:25. Efeziërs 6:2,3.

134. Hoe luidt het zesde gebod?

Het zesde gebod luidt: Gij zult niet doodslaan..

Exodus 20:13.

135. Welke plichten worden er in het zesde gebod vereist?

De plichten die in het zesde gebod vereist worden zijn: alle zorgzame pogingen en eerlijke inspanningen om ons eigen leven en dat van anderen te beschermen door alle gedachten en bedoelingen te weerstaan, alle hartstochten te beteugelen en alle gelegenheden, verzoekingen en praktijken te vermijden die leiden tot een rechteloos nemen van iemands leven. Dit alles door een rechtvaardige verdediging ervan tegen alle geweld, een geduldig verdragen van de hand Gods, rust van gedachten, opgewektheid van geest, een matig gebruik van eten en drinken, medicijnen, slaap, arbeid en ontspanning. Ook door welwillende gedachten, liefde, medelijden, zachtmoedigheid, tederheid en vriendelijkheid vredelievend %, zachtaardig en hoffelijk spreken en gedrag; door verdraagzaamheid, bereidheid tot verzoening, het geduldig verdragen en vergeven van onrecht, kwaad met goed te vergelden door de bedroefden te troosten en te ondersteunen, en de onschuldigen te beschermen en te verdedigen.

Efeziërs 5:28,29. 1 Koningen 18:4. Jeremia 26:15,16. Handelingen 23:12,16,17,21,27. Efeziërs 4:26,27. 2 Samuël 2:22. Deuteronomium 22:8. Mattheüs 4:6,7. Spreuken 1:10,11,15,16. 1 Samuël 24:2. 1 Samuël 26:9-11. Genesis 37:21,22. Psalm 82:4. Spreuken 24:11,12. 1 Samuël 14:45. Jakobus 5:7-11. Hebreeën 12:9. 1 Thessalonicenzen 4:11 . 1 Petrus 3:3,4. Psalm 37:8-11. Spreuken 17:22. Spreuken 25:16,27. 1 Timoteüs 5:23. Jesaja 38:21. Psalm 127:2. Prediker 5:12. 2 Thessalonicenzen 3:10,12. Spreuken 16:26. Prediker 3:4,11. 1 Samuël 19:4,5. 1 Samuël 22:13,14. Romeinen 13:10. Lucas 10:33,34. Kolossenzen 3:12,13. Jakobus 3:17. 1 Petrus 3:8-11. Spreuken 15:1. Richteren 8:1-3. Mattheüs 5:24. Efeziërs 4:2,32. Romeinen 12:17,20,21 . 1 Thessalonicenzen 5:14. Job 31:19,20. Mattheüs 25:35,36. Spreuken 31:8,9.

136. Welke zonden worden er in het zesde gebod verboden?

De zonden die in het zesde gebod verboden worden zijn: het nemen van ons eigen leven of dat van anderen behalve in geval van openbaar recht, een wettige oorlog, of noodzakelijke verdediging. Verder het verwaarlozen of onthouden van de wettige en nodige middelen om het leven in stand te houden; zondige boosheid, haat, afgunst, wraakzucht; alle buitensporige hartstochten ernstige bezorgdheid, onmatig gebruik van eten en drinken, arbeid en ontspanning; tartende woorden, onderdrukking, ruziezoeken slaan, verwonden, en wat ook maar gaat in de richting van het vernietigen van iemands leven.

Handelingen 16:28. Genesis 9:6. Numeri 35:31,33. Jeremia 48:10. Deuteronomium 20. Exodus 22:2,3. Mattheüs 25:42,43. Jakobus 2:15,16. Prediker 6:1,2. Mattheüs 5:22. 1 Johannes 3:15. Leviticus 19:17. Spreuken 14:30. Romeinen 12:19. Efeziërs 4:31. Mattheüs 6:31,34. Lucas 21:34. Romeinen 13:13. Prediker 2:22,23. Prediker

12:12. Jesaja 5:12. Spreuken 12:18. Spreuken 15:1. Ezechiël 18:18. Exodus 1:14. Galaten 5:15. Spreuken 23:29. Numeri 35:16-18,21. Exodus 21:18-36.

137. Hoe luidt het zevende gebod?

Het zevende gebod luidt: Gij zult niet echtbreken.

Exodus 20:14.

138. Wat zijn de plichten die in het zevende gebod vereist worden?

De plichten die in het zevende gebod vereist worden zijn: reinheid naar lichaam, geest, genegenheid, woorden en gedrag. En de bewaring ervan bij onszelf en anderen, waakzaamheid over onze ogen en alle zintuigen, zelfbeheersing, omgang met kuise mensen, bescheidenheid in kleding, trouwen voor wie de gave der onthouding niet hebben, liefde in het huwelijk en het samenwonen als man en vrouw; het ijverig werken in ons beroep het vermijden van alle onreine gelegenheden en het weerstaan van de verzoekingen daarvan.

1 Thessalonicenzen 4:4. Job 31:1. 1 Korintiërs 7:34. Kolossenzen 4:6. 1 Petrus 2:3. 1 Korintiërs 7:2,35,36. Job 31:1. Handelingen 24:24. Spreuken 2:16-20. 1 Timoteüs 2:9. 1 Korintiërs 7:2,9. Spreuken 5:19,20 . 1 Petrus 3:7. Spreuken 31:11,27,28. Spreuken 5:8. Genesis 39:8-10.

139. Welke zonden worden er in het zevende gebod verboden?

De zonden die in het zevende gebod verboden worden zijn: behalve het verzaken van de plichten die vereist worden, overspel, ontucht + verkrachting, bloedschande, sodomie en alle onnatuurlijke lusten, alle onreine voorstellingen, gedachten, bedoelingen en genegenheden, alle verdorven of vuile gesprekken of het luisteren ernaar; wellustige blikken, schaamteloos of lichtzinnig gedrag, onbehoorlijke kleding; het verbieden van wettige en het dispensatie verlenen voor het sluiten van onwettige huwelijken; het toestaan, toelaten of houden van bordelen en het bezoeken daarvan; het zich verstrikken in geloften om ongetrouwd te blijven het al te lang uitstellen van de trouwdag, het hebben van meer dan één vrouw of man tegelijkertijd; onrechtmatige echtscheiding of verlating, leegloperij, gulzigheid, dronkenschap, het zoeken van onrein gezelschap, liedjes, boeken, platen, dansen of toneelstukken met een wellustige tint, en elke andere prikkel tot onreinheid of onreine daden, hetzij bij onszelf of op anderen gericht.

Spreuken 5:7. Hebreeën 13:4. Galaten 5:19. 2 Samuël 13:14. 1 Korintiërs 5:1. Romeinen 1:24,26,27. Leviticus 20:15,16. Mattheüs 5:28 . Mattheüs 15:19. Kolossenzen 3:5. Efeziërs 5:3,4. Spreuken 7:5,21,22 . Jesaja 3:16. 2 Petrus 2:14. Spreuken 7:10,13. 1 Timoteüs 4:3. Leviticus 18:1-21. Markus 6:18. Maleachi 2:11,12. 1 Koningen 15:12. 2 Koningen 23:7. Deuteronomium 23:17,18. Leviticus 19:29. Jeremia 5:7. Spreuken 7:24-27. Mattheüs 19:10,11. 1 Korintiërs 7:7-9. Genesis 38:26. Maleachi 2:14-15. Mattheüs 19:5. Maleachi 2:16.

Mattheüs 5:32. 1 Korintiërs 7:12,13. Ezechiël 16:49. Spreuken 23:30-33 . Genesis 39:10. Spreuken 5:8. Efeziërs 5:4. Ezechiël 23:14-16. Jesaja 3:16. Jesaja 23:15-17. Markus 6:22. Romeinen 13:13. 1 Petrus 4:3. 2 Koningen 9:30. Jeremia 4:30. Ezechiël 23:40.

140. Hoe luidt het achtste gebod?

Het achtste gebod luidt: Gij zult niet stelen.

Exodus 20:15.

141. Welke plichten worden er in het achtste gebod vereist?

De plichten die in het achtste gebod vereist worden zijn: waarachtigheid, betrrouwbaarheid en rechtvaardigheid in onderlinge overeenkomsten en handel, aan iedereen geven wat hem toekomt, schadeloosstelling voor goederen die op onwettige wijze aan de rechtmatige eigenaars worden onthouden, aan anderen mild geven en lenen, al naar onze mogelijkheden en hun noden zijn; gematigdheid in onze oordelen, wensen en genegenheden wat betreft aardse goederen; goede zorg en ijver om te verwerven, te houden, gebruiken en te regelen de dingen die noodzakelijk en geriefelijk zijn voor het onderhoud van ons natuurlijke leven, en die in onze omstandigheden passen; het uitoefenen van een wettig beroep en ijver in het vervullen ervan, zuinigheid, het vermijden van onnodige processen, borgstellingen en dergelijke verplichtingen % en het streven om met alle rechtvaardige en wettige míddeîen de welvaart en materiële bezittingen zowel van anderen als van onszelf te verschaffen, te bewaren en te bevorderen.

Psalm 15:2,4. Zacharia 7:4,10. Zacharia 8:16,17. Romeinen 13:7. Leviticus 6:2-5. Lucas 19:8. Lucas 6:30,38. 1 Johannes 3:17. Efeziërs 4:28. Galaten 6:10. 1 Timoteüs 6:6-9. Galaten 6:14. 1 Timoteüs 5:8. Spreuken 27:23-27. Prediker 2:24. Prediker 3:12,13. 1 Timoteüs 6:17,18. Jesaja 38:1. Mattheüs 11:8. 1 Korintiërs 7:20. Genesis 2:15. Genesis 3:19. Efeziërs 4:28. Spreuken 10:4. Johannes 6:12. Spreuken 21:20. 1 Korintiërs 6:1-9. Spreuken 6:1-6. Spreuken 11:15. Leviticus 25:35. Deuteronomium 22:1-4. Exodus 23:4,5. Genesis 47:14,20. Filippenzen 2:4. Mattheüs 22:39.

142. Welke zonden worden er in het achtste gebod verboden?

De zonden die in het achtste gebod verboden worden zijn: behalve het veronachtzamen van de plichten die vereist worden, diefstal, beroving, zieleverkoping, en het in ontvangst nemen van gestolen goederen, fraude, vals gewicht en maat, het verwijderen van markeringspunten, onrechtvaardigheid en ontrouw in overeenkomsten van man tot man, of in vertrouwenskwesties, onderdrukking, afpersing, woeker, omkoperij, het aanspannen van een rechtsgeding om iemand dwars te zitten, het zich onrechtmatig toeëigenen van land en ontvolking ervan, het monopoliseren van koopwaar om de prijs te verhogen, het uitoefenen van een onwettig beroep elke andere onrechtmatige of zondige manier om van onze

naaste te nemen of hem te onthouden wat van hem is, of om onszelf te verrijken, hebzucht; het overmatig waarderen van en gehecht zijn aan aardse goederen, wantrouwige en overdreven zorg en ijver in het verkrijgen, houden en gebruiken ervan; afgunst op de voorspoed van anderen; en zo ook leegloperij, verkwisting, het deelnemen aan kansspelen die immers veel geld kosten; en alle andere manieren waardoor wij behoorlijk schade doen aan onze eigen materiële bezittingen en onszelf beroven van het juiste gebruik en gerief van wat God ons daaraan heeft gegeven.

Jakobus 2:15,16. 1 Johannes 3:17. Efeziërs 4:28. Psalm 42:10. Psalm 62:10. 1 Timoteüs 1:10. Spreuken 29:24. Psalm 50:18. 1 Thessalonicenzen 4:6. Spreuken 11:1. Spreuken 20:10. Deuteronomium 19:14. Spreuken 23:10. Amos 8:5. Psalm 37:21. Lucas 16:10-12. Ezechiël 22:29. Leviticus 25:17. Mattheüs 23:25. Ezechiël 22:12. Psalm 15:5. Job 15:34. 1 Korintiërs 6:6-8. Spreuken 3:29,30. Jesaja 5:8. Micha 2:2. Spreuken 11:26. Handelingen 19:19,24,25. Job 20:19 . Jakobus 5:4. Spreuken 21:6. Lucas 12:15. 1 Timoteüs 6:5. Kolossenzen 3:2. Spreuken 23:5. Psalm 42:10. Mattheüs 6:25,31,34. Prediker 5:12. Psalm 37:1,7. Psalm 73:3. 2 Thessalonicenzen 3:11. Spreuken 18:9. Spreuken 21:17. Spreuken 23:20,21. Spreuken 28:19. Prediker 4:8. Prediker 6:2. 1 Timoteüs 5:8.

143. Hoe luidt het negende gebod?

Het negende gebod luidt: Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

Exodus 20:16.

144. Welke plichten worden er in het negende gebod vereist?

De plichten die in het negende gebod vereist worden zijn: het bewaren en bevorderen van de waarheid, en van de goede naam van onze naaste en die van onszelf, het opkomen voor de waarheid en daarvoor staan, en die van harte, oprecht, vrij, duidelijk en volledig spreken, en die alleen, in zaken van rechtspraak en recht, en in alle andere aangelegenheden; het hebben van een menslievende achting voor onze naasten door hun goede naam lief te hebben, die te wensen en ons erin te verheugen ons te bedroeven over hun zwakheden, en die te bedekken; het openlijk erkennen van hun gaven en talenten, het verdedigen van hun onschuld een bereidwillig aanvaarden van goede berichten over hen en onwilligheid om slechte dingen over hen aan te horen; het ontmoedigen van verklikkers, vleiers en lasteraars; het liefhebben van en zorghebben voor onze eigen goede naam en die te verdedigen wanneer dat nodig is het houden van wettig gegeven beloften, streven naar alles wat waar, eerlijk en aantrekkelijk is of wat goed bekend staat en dat in praktijk brengen.

Zacharia 8:16. 3 Johannes 1:12. Spreuken 31:8,9. Psalm 15:2. 2 Kronieken 19:9. 1 Samuël 19:4,5. Jozua 7:19. 2 Samuël 14:18-20. Leviticus 19:15. Spreuken 14:5,25. 2 Korintiërs 1:17,18. Efeziërs 4:25. Hebreeën 6:9. 1 Korintiërs 13:7. Romeinen 1:8. 2 Johannes 1:4. 3

Johannes 1:3,4. 2 Korintiërs 2:4. 2 Korintiërs 12:21. Spreuken 17:9. 1 Petrus 4:8. 1 Korintiërs 1:4,5,7. 2 Timoteüs 1:4,5. 1 Samuël 22:14. 1 Korintiërs 13:6,7. Psalm 15:3. Spreuken 25:23. Spreuken 26:24,25. Psalm 101:5. Spreuken 22:1. Johannes 8:49. Psalm 15:4. Filippenzen 4:8.

145. Welke zonden worden er in het negende gebod verboden?

De zonden die in het negende gebod verboden worden zijn: elk afbreuk doen aan de waarheid en de goede naam van onze naaste of aan die van onszelf, in het bijzonder in de openbare rechtspleging; het geven van een vals getuigenis, het omkopen om een vals getuigenis te doen afleggen, het welbewust optreden en pleiten voor een slechte zaak, en daarbij de waarheid trotseren of omverwerpen, het doen van een onrechtvaardige uitspraak, kwaad goed noemen en goed kwaad; het belonen van de bozen naar het werk van de rechtvaardigen, en de rechtvaardigen naar het werk van de bozen; valsheid in geschrifte, het verhelen van de waarheid door ongepast te zwijgen in een rechtvaardige zaak en ons stil te houden wanneer onrecht vraagt om door ons te worden berispt of wanneer een klacht erover bij anderen moet worden ingediend; het ontijdig spreken van de waarheid, of dat kwaadwillig te doen met een boze bedoeling, of de waarheid te verdraaien tot een verkeerde interpretatie, of in twijfelachtige en dubbelzinnige uitdrukkingen tot afbreuk aan de waarheid of het recht; onwaarheid spreken, liegen, smaden, lasteren, iemand bekladden, iets verklikken, roddelen, spotten, smalen overijld, hardvochtig en partijdig straffen, iemands bedoelingen, woorden en daden verkeerd uitleggen; vleien, opgeblazen bluffen, te hoog of te laag van zichzelf of van anderen denken of spreken, de gaven en talenten, van God ontvangen, te loochenen kleine fouten als groot voorstellen; zonden verbergen, verontschuldigen of vergoelijken wanneer men geroepen is ze grif te belijden %; het onnodig blootleggen van iemands zwakheden; valse geruchten verspreiden, het aanhoren en bekrachtigen van kwade berichten over iemand, en onze oren toestoppen voor een rechtvaardige verdediging van hem; wantrouwen; iemand diens welverdiende eer misgunnen of benijden, die proberen of begeren te benadelen; plezier te hebben in iemands oneer en schande + spottende minachting, verdwaasde bewondering het breken van wettig gegeven beloften het veronachtzamen van dingen die goed bekend staan en dingen doen — of in elk geval ze zelf niet vermijden óf zoveel we kunnen in anderen verhinderen — die iemand een slechte naam bezorgen.

1 Samuël 17:28. 2 Samuël 1:9,10,15,16. 2 Samuël 16:3. Leviticus 19:15 . Habakuk 1:4. Spreuken 6:16,19. Spreuken 19:5. Handelingen 6:13. Jeremia 9:3,5. Handelingen 24:2,5. Psalm 3:1-4. Psalm 12:3,4. Spreuken 17:15. 1 Koningen 21:9-14. Jesaja 5:23. Psalm 119:69. Lucas 16:5-7. Lucas 19:8. Leviticus 5:1. Handelingen 5:3,8,9. 2 Timoteüs 4:6. 1 Koningen 1:6. Leviticus 19:17. Jesaja 59:4. Spreuken 29:11. 1 Samuël 22:9,10. Psalm 52:1. Psalm 56:5. Johannes 2:19. Mattheüs 26:60,61. Genesis 3:5. Genesis 26:7,9. Jesaja 59:13. Leviticus 19:11. Kolossenzen 3:9. Psalm 50:20. Psalm 15:3. Jakobus 4:11. Jeremia 38:4. Leviticus 19:16. Romeinen 1:29,30. Genesis 21:9.

Galaten 4:29. 1 Korintiërs 6:10. Mattheüs 7:1. Handelingen 28:4. Genesis 38:24. Romeinen 2:1. Nehemia 6:6-8. Romeinen 3:8. Psalm 69:10. 1 Samuël 1:13-15. 2 Samuël 10:3. Psalm 12:2,3. 2 Timoteüs 3:2. Lucas 18:9,11. Romeinen 12:16. 1 Korintiërs 4:6. Handelingen 12:22. Exodus 4:10-14. Job 4:6. Job 27:5,6. Mattheüs 7:3-5. Spreuken 28:13. Spreuken 30:20. Genesis 3:12,13. Genesis 4:9. Jeremia 2:35. 2 Koningen 5:25. Genesis 9:22. Spreuken 25:9,10. Exodus 23:1. Spreuken 29:12. Handelingen 7:56,57. Job 31:13,14. 1 Korintiërs 13:5. 1 Timoteüs 6:4. Numeri 11:29. Mattheüs 21:15. Ezra 4:12,13. Jeremia 48:27. Psalm 35:15,16,21. Mattheüs 27:28,29. Judas 1:16. Handelingen 12:22. Romeinen 1:31. 2 Timoteüs 3:3. 1 Samuël 2:24. 2 Samuël 13:12,13. Spreuken 5:8,9. Spreuken 6:33.

146. Hoe luidt het tiende gebod?

Het tiende gebod luidt: Gij zult niet begeren uws naasten huis, gij zult niet begeren uws naasten vrouw, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, noch zijn rund, noch zijn ezel, noch iets dat van uw naaste is.

Exodus 20:17.

147. Welke plichten worden er in het tiende gebod vereist?

De plichten die in het tiende gebod vereist worden zijn: zulk een volle tevredenheid met ons eigen lot, en zulk een menslievende gesteldheid van de hele ziel ten aanzien van onze naaste, dat al onze innerlijke gevoelens en genegenheden wat hem betreft gericht zijn op de bevordering van al zijn belangen.

Hebreeën 13:5. 1 Timoteüs 6:6. Job 31:29. Psalm 122:7-9. 1 Timoteüs 1:5. Ester 10:3. 1 Korintiërs 13:4-7.

148. Welke zonden worden er in het tiende gebod verboden?

De zonden die in het tiende gebod verboden worden zijn: ontevredenheid met ons eigen bezit, onze naaste zijn goed misgunnen of benijden. En ook alle onmatige gevoelens en genegenheden ten opzichte van iets dat van hem is.

1 Koningen 21:4. Ester 5:13. 1 Korintiërs 10:10. Galaten 5:26. Jakobus 3:14,16. Psalm 112:9,10. Nehemia 2:10. Romeinen 7:7,8. Romeinen 13:9. Kolossenzen 3:5. Deuteronomium 5:21.

149. Bestaat er wel iemand die in staat is de geboden van God volmaakt te onderhouden?

Geen mens is in staat, hetzij uit eigen kracht of door een genade die hij in dit leven heeft ontvangen, de geboden van God volmaakt te onderhouden. Maar hij overtreedt ze dagelijks in gedachten, woorden en werken.

Jakobus 3:2. Johannes 15:5. Romeinen 8:3. Prediker 7:20. 1 Johannes 1:8,10. Galaten 5:17. Romeinen 7:18,19. Genesis 6:5. Genesis 8:21.

Romeinen 3:9-19. Jakobus 3:2-13.

150. Zijn alle overtredingen van de wet van God even afschuwelijk op zichzelf en in de ogen van God?

Niet alle overtredingen van de wet van God zijn even afschuwelijk, maar sommige zonden zijn op zichzelf doordat ze op verschillende manier erger gemaakt worden meer afschuwelijk in Gods ogen dan andere.

Johannes 19:11. Ezechiël 8:6,13,15. 1 Johannes 5:16. Psalm 78:17,32,56.

151. Hoe worden sommige zonden erger gemaakt en zo meer afschuwelijk dan andere?

Zonden worden op de volgende manier erger gemaakt: 1. Door de personen die ze begaan: wanneer die van rijpere leeftijd zijn, meer ervaring of genade hebben, boven anderen uitsteken door hun beroep, gaven, stand of ambt, aan anderen Jeiding moeten geven, en hun voorbeeld gemakkelijk door anderen wordt gevolgd. 2. Vanwege de personen tegen wie ze worden begaan: als ze onmiddellijk tegen God begaan worden, tegen zijn eigenschappen en verering; tegen Christus en zijn genade, tegen de Heilige Geest, diens getuigenis en werkingen; tegen meerderen, mensen van hoge positie en degenen met wie wij in een speciale relatie en verbintenis staan; tegen een van de heiligen, in het bijzonder tegen zwakke broeders, hun zielen of die van iemand anders en het goed dat alle mensen of velen met elkaar gemeen hebben. 3. Door de natuur en hoedanigheid van de overtreding als ze begaan wordt tegen de uitdrukkelijke letter van de wet, vele geboden tegelijk overtreden en veel zonden in zich bevatten als ze niet alleen in het hart bedacht worden, maar in woorden en daden naar buiten treden, anderen aanstoot geven en geen genoegdoening toelaten; als ze worden begaan tegen krachten, barmhartigheden oordelen het licht der natuur, gewetensovertuiging, openbare of geheime vermaning, kerkelijke censuur, burgerlijke straffen; en tegen onze gebeden, bedoelingen, beloften, geloften, verbonden en verbintenissen met God of mensen; als ze opzettelijk gedaan worden moedwillig, vermetel, in onbeschaamdheid grootspraak, boosaardigheid, vaak gedaan worden, met hardnekkigheid, met een zeker genoegen, voortdurend of met terugval erin na getoond berouw, 4. Door omstandigheid van tijd en plaats indien ze worden begaan op de dag des Heren of op andere tijden voor de eredienst of onmiddellijk ervóór, of erna of bij andere middelen die zijn gegeven om zulk wangedrag te voorkomen of te verhelpen; indien begaan in het openbaar of in aanwezigheid van anderen die daardoor mogelijk worden uitgedaagd of besmet.

Jeremia 2:8. Job 32:7,9. Prediker 4:13. 1 Koningen 11:4,9. 2 Samuël 12:14. 1 Korintiërs 5:1. Jakobus 4:17. Lucas 12:47,48. Jeremia 5:4,5. 2 Samuël 12:7-9. Ezechiël 8:11,12. Romeinen 2:17-24. Galaten 2:11-14 . Mattheüs 21:38,39. 1 Samuël 2:25. Handelingen 5:4. Psalm 51:4. Romeinen 2:4. Maleachi 1:8,14. Hebreeën 2:2,3. Hebreeën 12:25. Hebreeën 10:29. Mattheüs 12:31,32. Efeziërs 4:30. Hebreeën 6:4-6.

Judas 1:8. Numeri 12:8,9. Jesaja 3:5. Spreuken 30:17. 2 Korintiërs 12:15. Psalm 55:12-15. Sefanja 2:8,10,11. Mattheüs 18:6. 1 Korintiërs 6:8. Openbaring 17:6. 1 Korintiërs 8:11,12. Romeinen 14:13,15,21. Ezechiël 13:19. 1 Korintiërs 8:12. Openbaring 18:12,13. Mattheüs 23:15. 1 Thessalonicenzen 2:15,16. Jozua 22:20. Spreuken 6:30-35. Ezra 9:10-12. 1 Koningen 11:9,10. Kolossenzen 3:5. 1 Timoteüs 6:10. Spreuken 5:8-12. Spreuken 6:32,33. Jozua 7:21. Jakobus 1:14,15. Mattheüs 5:22. Micha 2:1. Mattheüs 18:7. Romeinen 2:23,24. Deuteronomium 22:22,28,29. Spreuken 6:32-35. Mattheüs 11:21-24. Johannes 15:22. Jesaja 1:3. Deuteronomium 32:6. Amos 4:8-11. Jeremia 5:8. Romeinen 1:26,27. Romeinen 1:32. Daniël 5:22. Titus 3:10,11. Spreuken 29:1. Titus 3:10. Mattheüs 18:17. Spreuken 23:35. Spreuken 27:22. Psalm 78:34-37. Jeremia 2:20. Jeremia 13:5,6,20,21. Prediker 5:4-6. Spreuken 20:25. Leviticus 26:25. Spreuken 2:17. Ezechiël 17:18,19. Psalm 36:4. Jeremia 6:16. Numeri 15:30. Exodus 21:14. Jeremia 3:3. Spreuken 7:13. Psalm 52:1. 3 Johannes 1:10. Numeri 14:22. Zacharia 7:11,12. Spreuken 2:14. Jesaja 57:17. Jeremia 34:8-11. 2 Petrus 2:20-22. 2 Koningen 5:26. Jeremia 7:10. Jesaja 26:10. Ezechiël 23:37-39. Jesaja 58:3-5. Numeri 25:6,7. 1 Korintiërs 11:20,21. Jeremia 7:8-10,14,15. Johannes 13:27,30 . Ezra 9:13,14. 2 Samuël 16:22. 1 Samuël 2:22-24.

152. Wat verdient elke zonde uit de hand van God (te ontvangen)?

Elke zonde, zelfs de geringste, immers begaan tegen de soevereiniteit, goedheid en heiligheid van God en tegen zijn rechtvaardige wet verdient zijn toorn en vloek beide in dit leven en in het toekomstige; en kan slechts geboet worden door het bloed van Christus.

Jakobus 2:10,11. Exodus 20:1,2. Habakuk 1:13. Leviticus 10:3. Leviticus 11:44,45. 1 Johannes 3:4. Romeinen 7:12. Efeziërs 5:6. Galaten 3:10. Klaagliederen 3:39. Deuteronomium 28:15-68. Mattheüs 25:41. Hebreeën 9:22. 1 Petrus 1:18,19.

153. Wat eist God van ons om aan zijn toorn en vloek te ontkomen die over ons moeten komen om onze overtreding van de wet?

Om te ontkomen aan zijn toorn en vloek die wij verdiend hebben door ons overtreden van de wet eist Hij van ons berouw voor Hem en geloof in onze Here Jezus Christus, en het ijverig gebruikmaken van de uiterlijke middelen waardoor Christus ons de weldaden van zijn Middelaarschap meedeelt.

Handelingen 16:30,31. Handelingen 20:21. Mattheüs 3:7,8. Lucas 13:3,5. Johannes 3:16,18. Spreuken 2:1-5. Spreuken 8:33-36.

154. Wat zijn de uiterlijke middelen waarmee Christus ons de weldaden van zijn Middelaarschap meedeelt?

De uiterlijke en gewone middelen waarmee Christus aan zijn kerk de weldaden van zijn Middelaarschap meedeelt zijn: alles wat Hij heeft ingesteld, vooral het Woord, de sacramenten en het gebed. Het wordt alles voor de uitverkorenen krachtig gemaakt voor hun zaligheid.

Mattheüs 28:19,20. Handelingen 2:42,46,47.

155. Hoe wordt het Woord krachtig gemaakt tot zaligheid?

De Geest van God maakt het lezen, maar vooral de prediking van het Woord, tot een krachtig middel tot voorlichting, overtuiging en verootmoediging van zondaren. Dat drijft hen uit zichzelf vandaan en trekt hen tot Christus. Het maakt hen aan zijn beeld gelijkvormig en onderwerpt hen aan zijn wil. Het sterkt hen tegen verzoekingen en verderfelijke dingen, bouwt hen op in genade, en bevestigt hun hart in heiligheid en vertroosting door geloof tot zaligheid.

Nehemia 8:8. Handelingen 26:18. Psalm 19:8. 1 Korintiërs 14:24,25. 2 Kronieken 34:18,19,26-28. Handelingen 2:37,41. Handelingen 8:27-39. 2 Korintiërs 3:18. 2 Korintiërs 10:4-6. Romeinen 6:17. Mattheüs 4:4,7,10. Efeziërs 6:16,17. Psalm 19:11. 1 Korintiërs 10:11. Handelingen 20:32. 2 Timoteüs 3:15-17. Romeinen 1:16. Romeinen 10:13-17. Romeinen 15:4. Romeinen 16:25. 1 Thessalonicenzen 3:2,10-11,13.

156. Moet het Woord van God door iedereen gelezen worden?

Niet iedereen mag het Woord in het openbaar aan de gemeente voorlezen. Maar allerlei mensen zijn verplicht om het afzonderlijk voor zichzelf en met hun gezinnen te lezen. Daarvoor moet de Heilige Schrift uit het oorspronkelijke in de landstalen worden vertaald.

Deuteronomium 31:9,11-13. Nehemia 8:2,3. Nehemia 9:3-5. Deuteronomium 17:19. Openbaring 1:3. Johannes 5:39. Jesaja 34:16. Deuteronomium 6:6-9. Genesis 18:17,19. Psalm 78:5-7. 1 Korintiërs 14:6,9,11,12,15,16,24,27,28.

157. Hoe moet het Woord van God gelezen worden?

De Heilige Schrift moet gelezen worden met grote eerbied en met de vaste overtuiging dat ze het eigen Woord van God is %, en dat Hij alleen ons in staat kan stellen om haar te verstaan; en met de begeerte om de wil van God die daarin geopenbaard is te kennen, te geloven en te gehoorzamen. Verder met ijver en aandacht voor de inhoud en strekking ervan, met overdenking, toepassing, zelfverloochening en gebed ©.

Psalm 19:10. Nehemia 8:3-10. Exodus 24:7. 2 Kronieken 34:27. Jesaja 66:2. 2 Petrus 1:19-21. Lucas 24:45. 2 Korintiërs 3:13-16. Deuteronomium 17:10,20. Handelingen 17:11. Handelingen 8:30,34. Lucas 10:26-28. Psalm 1:2. Psalm 119:97. 2 Kronieken 24:21. Spreuken 3:5. Deuteronomium 33:3. Spreuken 2:1-6. Psalm 119:18.

Nehemia 7:6,8.

158. Door wie moet het Woord van God gepredikt worden?

Het Woord van God moet alleen gepredikt worden door wie daarvoor voldoende gaven ontvangen hebben, en ook behoorlijk zijn geëxamineerd en geroepen tot het ambt.

1 Timoteüs 3:2,6. Efeziërs 4:8-11. Hosea 4:6. Maleachi 2:7. 2 Korintiërs 3:6. Jeremia 14:15. Romeinen 10:15. Hebreeën 5:4. 1 Korintiërs 12:28,29. 1 Timoteüs 3:10. 1 Timoteüs 4:14. 1 Timoteüs 5:22 .

159. Hoe moet het Woord van God gepredikt worden door wie daartoe geroepen zijn?

Wie geroepen zijn om te arbeiden in de dienst des Woords moeten de gezonde leer prediken, nauwgezet, gelegen of ongelegen; duidelijk, niet met meeslepende woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht; trouw, met bekendmaking van de hele raad van God; wijs, met inrekeningbrenging van de behoeften en vermogens van hun hoorders; ijverig, met brandende liefde voor God en de zielen van zijn volk; oprecht zich richtende op zijn verheerlijking en de bekering van hun hoorders, en hun opbouw in het geloof en zaligheid.

Titus 2:1,8. Handelingen 18:25. 2 Timoteüs 4:2. 1 Korintiërs 14:19. 1 Korintiërs 2:4. Jeremia 23:28. 1 Korintiërs 4:1,2. Handelingen 20:27. Kolossenzen 1:28. 2 Timoteüs 2:15. 1 Korintiërs 3:2. Hebreeën 5:12-14 . Lucas 12:42. Handelingen 18:25. 2 Korintiërs 5:13,14. Filippenzen 1:15-17. Kolossenzen 4:12. 2 Korintiërs 12:15. 2 Korintiërs 2:17. 2 Korintiërs 4:2. 1 Thessalonicenzen 2:4-6. Johannes 7:18. 1 Korintiërs 9:19-22. 2 Korintiërs 12:19. Efeziërs 4:12. 1 Timoteüs 4:16. Handelingen 26:16-18.

160. Wat wordt er vereist van wie het Woord horen prediken?

Van hen die het Woord horen prediken wordt vereist, dat zij er aandacht aan geven met ijver, goede voorbereiding en gebed, onderzoeken wat ze uit de Schrift horen; de waarheid ontvangen met geloof liefde, zachtmoedigheid 7 en bereidwilligheid, als het Woord van God het overdenken en bespreken; het in hun hart sluiten % en de vruchten ervan in hun leven voortbrengen.

Spreuken 8:34. 1 Petrus 2:1,2. Lucas 8:18. Psalm 119:18. Efeziërs 6:18,19. Handelingen 17:11. Hebreeën 4:2. 2 Thessalonicenzen 2:10. Jakobus 1:21. Handelingen 17:11. 1 Thessalonicenzen 2:13. Lucas 9:44 . Hebreeën 2:1. Lucas 24:14. Deuteronomium 6:6,7. Spreuken 2:1. Psalm 119:11. Lucas 8:15. Jakobus 1:25.

161. Hoe worden de sacramenten krachtige middelen tot zaligheid?

De sacramenten worden krachtige middelen tot zaligheid, niet door een kracht die in henzelf zou liggen, of door enige verdienste die wordt verkregen uit de vroomheid of intentie van degene door wie ze worden bediend, maar alleen door de werking van de Heilige Geest en de zegen van Christus, door Wie ze zijn ingesteld.

1 Petrus 3:21. Handelingen 8:13,23. 1 Korintiërs 3:6,7. 1 Korintiërs 12:13.

162. Wat is ëen sacrament?

Een sacfament is een heilige verordening door Christus in zijn kerk ingesteld om af te beelden, te verzegelen en ten toon te stellen, aan wie in het verbond der genade zijn, de weldaden van zijn Middelaarschap; en dat om hûn geloof en alle andere genadegaven te sterken en te vermeerderen, hen tot gehoorzaamheid te verplichten om van hun onderlinge liefde en gemeenschap getuigenis te geven en die te onderhouden; en om hen van degenen die buiten zijn te onderscheiden.

Genesis 17:7,10. Exodus 12. Mattheüs 26:26-28. Mattheüs 28:19. Romeinen 4:11. 1 Korintiërs 11:24,25. Romeinen 15:8. Exodus 12:48. Handelingen 2:38. 1 Korintiërs 10:16. Romeinen 4:11. Galaten 3:27. Romeinen 6:3,4. 1 Korintiërs 10:21. Efeziërs 4:2-5. 1 Korintiërs 12:13. Efeziërs 2:11,12. Genesis 34:14.

163. Wat zijn de verschillende kanten die een sacrament heeft?

Een sacrament heeft twee verschillende kanten: de ene is het uiterlijke en waarneembare teken, naar Christus eigen instelling gebruikt. De andere is een innerlijke en geestelijke genade die erdoor wordt afgebeeld.

Mattheüs 3:11. 1 Petrus 3:21. Romeinen 2:28,29.

164. Hoeveel sacramenten heeft Christus in zijn kerk onder het Nieuwe Testament ingesteld?

Onder het Nieuwe Testament heeft Christus in zijn kerk slechts twee sacramenten ingesteld, de doop en het avondmaal des Heren.

Mattheüs 26:26-28. Mattheüs 28:19. 1 Korintiërs 11:20,23.

165. Wat is de doop?

De doop is een sacrament van het Nieuwe Testament waarin Christus de afwassing met water in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest heeft verordend, om een teken en zegel te zijn van de inlijving in Hem, van vergeving der zonden door zijn bloed, en van wedergeboorte door zijn Geest van aanneming tot kinderen en opstanding tot het eeuwige leven en waardoor degenen die gedoopt worden plechtig worden toegelaten tot de zichtbare kerk 7 en een onverholen beleden verplichting aangaan om geheel de Here toe te behoren en Hem alleen.

Mattheüs 28:19. Galaten 3:27. Markus 1:4. Openbaring 1:5. Titus 3:5 . Efeziërs 5:26. Galaten 3:26,27. 1 Korintiërs 15:29. Romeinen 6:5.

1 Korintiërs 12:13. Romeinen 6:4.

166. Aan wie moet de doop bediend worden?

De doop moet niët worden bediend aan mensen buiten de zichtbare kerk, die dus vreemd zijn aan het verbond van de belofte, voordat zij hun geloof in Christus belijden en hun gehoorzaamheid aan Hem. Maar kinderen van ouders, hetzij dat ze beiden hun geloof in Christus en gehoorzaamheid aan Hem belijden, hetzij slechts één van hen dat doet, zijn in dat opzicht in het verbond, en dienen te worden gedoopt.

Handelingen 2:38. Handelingen 8:36,37. Genesis 17:7,9. Galaten 3:9,14. Kolossenzen 2:11,12. Handelingen 2:38,39. Romeinen 4:11,12. Romeinen 11:16. 1 Korintiërs 7:14. Mattheüs 28:19. Lucas 18:15,16.

167. Hoe moeten wij onze doop gebruiken?

De zo nodige maar veelal verwaarloosde plicht om onze doop te gebruiken moet door ons ons leven lang worden waargenomen, vooral in dagen van verzoeking, en wanneer we aanwezig zijn als hij aan anderen wordt bediend. Het dient te gebeuren door een ernstig en dankbaar overdenken van de aard ervan, en van de bedoelingen waarmee Christus hem heeft ingesteld, van de voorrechten en weldaden die erdoor worden bewezen en verzegeld, en van de plechtige gelofte die wij erin deden. Het dient te gebeuren door ons te laten verootmoedigen om onze zondige verontreiniging, ons tekortschieten tegenover en wandelen in strijd met de genade van de doop en onze verplichtingen. Door op te groeien tot de verzekerdheid van de vergeving der zonden en van alle andere zegeningen die ons verzegeld werden in dit sacrament. Door kracht te putten uit de dood en opstanding van Christus, in wiens gemeenschap wij door de doop werden ingelijfd, voor de doding van de zonde en levendmaking in genade. En door ernaar te streven om uit het geloof te leven, in heiligheid en gerechtigheid als mensen die daarin hun eigen naam hebben prijsgegeven om die van Christus te dragen, en te wandelen in broederlijke liefde als door dezelfde Geest tot één lichaam gedoopt.

Kolossenzen 2:11,12. Romeinen 6:4,6,11. Romeinen 6:3-5. 1 Korintiërs 1:11-13. Romeinen 6:2,3. Romeinen 4:11,12. 1 Petrus 3:21. Romeinen 6:3-5. Galaten 3:26,27. Romeinen 6:22. Handelingen 2:38. 1 Korintiërs 12:13. 1 Korintiërs 12:25-27.

168. Wat is het avondmaal des Heren?

Het avondmaal des Heren is een sacrament van het Nieuwe Testament, waarin, doordat brood en wijn gegeven en ontvangen worden naar de instelling van Jezus Christus, zijn dood wordt verkondigd. Zij die op waardige wijze daaraan deelnemen worden gevoed met zijn lichaam en bloed tot hun geestelijke versterking en groei in genade. Hun eenheid in de gemeenschap met Hem wordt bevestigd. Zij betuigen en vernieuwen hun dankbaarheid en verbondenheid met God en hun onderlinge liefde en gemeenschap als leden van hetzelfde mystieke lichaam.

Lucas 22:20. Mattheüs 26:26-28. 1 Korintiërs 11:13-26. 1 Korintiërs 10:16. 1 Korintiërs 11:24. 1 Korintiërs 10:14-16,21. 1 Korintiërs 10:17
.

169. Hoe moeten brood en wijn in het avondmaal des Heren naar zijn voorschrift worden gegeven en ontvangen?

Christus heeft aan de dienaren van het Woord voorgeschreven dat zij in de bediening van het sacrament van het avondmaal des Heren brood en wijn van het gewone gebruik afzonderen door het instellingswoord, dankzegging en gebed. Ze moeten het brood nemen en breken en beide, brood en wijn, aan de deelnemers uitreiken. Dezen moeten, naar hetzelfde voorschrif, het brood nemen en eten, en de wijn drinken, in een dankbaar gedenken ervan dat het lichaam van Christus voor hen verbroken en gegeven werd en zijn bloed vergoten.

1 Korintiërs 11:23,24. Mattheüs 26:26-28. Markus 14:22-24. Lucas 22:19,20.

170. Hoe voeden zij die waardig deelnemen aan het avondmaal des Heren zich met Chriístus lichaam en bloed?

Het lichaam en bloed van Christus zijn niet lichamelijk of vleselijk in, met of onder de tekenen van brood en wijn in het avondmaal des Heren aanwezig. Toch zijn ze voor het geloof van de ontvangende geestelijk niet minder waarachtig en echt aanwezig dan de elementen zelf voor hun zintuigen aanwezig zijn. Daarom voeden zij die waardig deelnemen aan het avondmaal des Heren zich daarin met het lichaam en bloed van Christus, niet op lichamelijke en vleselijke maar op geestelijke manier, en toch waarachtig en echt, zolang als zij door het geloof Christus en die gekruisigd en alle weldaden van zijn dood ontvangen en op zichzelf toepassen.

Handelingen 3:21. Mattheüs 26:26,28. 1 Korintiërs 11:24-29. 1 Korintiërs 10:16.

171. Hoe dienen zij die het sacrament van het avondmaal des Heren ontvangen zich voor te bereiden voordat ze daaraan komen deelnemen?

Zij die het sacrament van het avondmaal des Heren ontvangen, dienen voordat zij daaraan komen deelnemen zichzelf ertoe voor te bereiden door zichzelf te beproeven ten aanzien van hun in-Christuszijn + en betreffende hun zonden en noden, de waarachtigheid en de mate van hun kennis, geloof, berouw, liefde voor God en de broeders, hun liefde voor alle mensen en of zij wel vergeven degenen die hun iets hebben aangedaan; betreffende hun begeerte om Christus te volgen ©, en hun nieuwe gehoorzaamheid. En ook door zich in deze genadegaven opnieuw te oefenen door ernstige meditatie en vurig gebed.

1 Korintiërs 11:28. 2 Korintiërs 13:5. 1 Korintiërs 5:7. Exodus 12:15. 1 Korintiërs 11:29. 1 Korintiërs 13:5. Mattheüs 26:28. Zacharia 12:10. 1 Korintiërs 11:31. 1 Korintiërs 10:16,17. Handelingen 2:46,47. 1

Korintiërs 5:8. 1 Korintiërs 11:18,20. Mattheüs 5:23,24. Jesaja 55:1. Johannes 7:37. 1 Korintiërs 5:7,8. 1 Korintiërs 11:25,26,28. Hebreeën 10:21,22,24. Psalm 26:6. 1 Korintiërs 11:24,25. 2 Kronieken 30:18,19. Mattheüs 26:26.

172. Mag iemand die eraan twijfelt of hij wel in Christus is, of zich onzeker voelt ten aanzien van de voorbereiding die hij verschuldigd is, wel naar het avondmaal des Heren komen?

Iemand die eraan twijfelt of hij wel in Christus is, of die zich onzeker voelt ten aanzien van de voorbereiding die hij ten aanzien van het avondmaal des Heren schuldig is, kan echt deelhebben aan Christus, hoewel hij er nog niet van verzekerd is. In Gods ogen heeft hij die, indien hij een behoorlijk begrip heeft over de behoefte eraan en een oprechte begeerte om in Christus gevonden te worden en de ongerechtigheid te mijden In dat geval — omdat er beloften gegeven zijn en dit sacrament is ingesteld om zelfs zwakke en twijfelende christenen te helpen — dient hij zijn ongeloof te bewenen en zich in te spannen om zijn twijfel weggenomen te zien worden. En zo doende mag en moet hij tot het avondmaal des Heren komen om verder gesterkt te worden.

Jesaja 1:10. 1 Johannes 5:13. Psalm 77:1-12. Psalm 88. Jona 2:4,7. Jesaja 54:7-10. Mattheüs 5:3,4. Psalm 31:22. Psalm 73:13,22,23. Filippenzen 3:8,9. Psalm 10:17. Psalm 42:1,2,5,11. 2 Timoteüs 2:19. Jesaja 1:10. Psalm 66:18-20. Jesaja 40:11,29,31. Mattheüs 11:28. Mattheüs 12:20. Mattheüs 26:28. Markus 9:24. Handelingen 2:37. Handelingen 16:30. Romeinen 4:11. 1 Korintiërs 11:28.

173. Mag iemand die zijn geloof belijdt en begeert om naar het avondmaal des Heren te komen daarvan worden geweerd?

Wie ontwetend of aanstootgevend blijken te zijn, hoewel zij geloofsbelijdenis hebben afgelegd en naar het avondmaal des Heren begeren te komen, mogen en moeten van dat sacrament worden geweerd door de macht die Christus in zijn kerk heeft achtergelaten totdat zij onderwijs hebben ontvangen en bewijzen dat zij hun leven hebben gebeterd.

1 Korintiërs 5. 1 Korintiërs 11:27-31. Mattheüs 7:6. Judas 1:23. 1 Timoteüs 5:22. 2 Korintiërs 2:7.

174. Wat wordt tijdens de bediening ervan vereist van wie het avondmaal des Heren ontvangen?

Van diegenen die het avondmaal des Heren ontvangen wordt tijdens de bediening ervan vereist dat zij met alle heilige eerbied en aandacht zich geheel en al aan God toevertrouwen in deze instelling, ijverig de sacramentele elementen en handelingen waarnemen, opmerkzaam het lichaam des Heren onderscheiden, en met ontvankelijkheid zijn dood en lijden overdenken, en daardoor zichzelf tot een krachtig gebruik van de genadegaven daarvan opwekken, in het beoordelen van

zichzelf en het hebben van berouw over hun zonden, in een ernstig hongeren en dorsten naar Christus, zich gelovig met Hem voeden, zijn volheid ontvangen, vertrouwen stellen in zijn verdiensten, zich verheugen in zijn liefde, dankzeggen voor zijn genade; in het vernieuwen van hun verbond met God, en liefde tot alle heiligen.

Leviticus 10:3. Hebreeën 12:18. Psalm 5:7. 1 Korintiërs 11:17,26,27. Exodus 24:8. Mattheüs 26:28. 1 Korintiërs 11:29. Lucas 22:19. 1 Korintiërs 10:3-5,11,14. 1 Korintiërs 11:26. 1 Korintiërs 11:31. Zacharia 12:10. Openbaring 22:17. Johannes 6:35. Johannes 1:16. Filippenzen 1:16. Psalm 63:4,5. 2 Kronieken 30:21. Psalm 22:26. Jeremia 1:5. Psalm 1:5. Handelingen 2:42.

175. Wat is dé plicht van Christenen nadat zij het sacrament van het avondmaal des Heren hebben ontvangen?

De plicht van Christenen nadat zij het avondmaal des Heren hebben ontvangen is: met ernst te overdenken hoe zij zich daarbij hebben gedragen en met welke vrucht, of zij bezieling en troost hebben ontvangen; God ervoor te danken, te vragen om de versterking daarvan, te waken tegen geestelijke instortingen, hun geloften te vervullen en zichzelf aan te moedigen om vaak aan deze instelling deel te nemen. Maar wanneer zij geen momentele vrucht merken, dienen zij meer nauwgezet hun voorbereiding en houding ten aanzien van het sacrament te bezien. Indien zij in die beide opzichten zich voor God en hun geweten kunnen verantwoorden dienen zij te wachten op de goede tijd voor de vruchten. Maar als ze zien dat zij in enig opzicht gefaald hebben, moeten zij zich verootmoedigen, en voortaan met meer zorg en ijver eraan deelnemen.

Psalm 28:7. Psalm 85:8. 1 Korintiërs 11:17,30,31. 2 Kronieken 30:21-26. Handelingen 2:42,46. Psalm 36:10. Hooglied 3:4. 1 Kronieken 29:18. 1 Korintiërs 10:3-5,12. Psalm 50:14. 1 Korintiërs 11:25,26. Handelingen 2:42,46. Hooglied 5:1-6. Prediker 5:1-6. Psalm 42:5,8. Psalm 43:3-5. Psalm 123:1,2. 2 Kronieken 30:18,19. Jesaja 1:16,18. 2 Korintiërs 7:11. 1 Kronieken 15:12-14.

176. Waarin komen de sacramenten van de doop en het avondmaal des Heren met elkaar overeen?

De sacramenten van de doop en het avondmaal des Heren komen hierin met elkaar overeen dat God de Auteur van beide is. De geestelijke zijde van beide is Christus en zijn weldaden. Beide zijn zegels van hetzelfde verbond, en moeten door dienaren van het evangelie en door niemand anders worden bediend. En ze moeten in de kerk van Christus worden gehandhaafd tot aan zijn tweede komst.

Mattheüs 28:19. 1 Korintiërs 11:23. Romeinen 6:3,4. 1 Korintiërs 10:16 . Romeinen 4:11. Kolossenzen 2:12. Mattheüs 26:27,28. Johannes 1:33. Mattheüs 28:19. 1 Korintiërs 4:1. 1 Korintiërs 11:23. Hebreeën 5:4. Mattheüs 28:19,20. 1 Korintiërs 11:26.

177. Waarin verschillen de sacramenten van de doop en het avondmaal des Heren?

De sacramenten van de doop en het avondmaal des Heren verschillen hierin dat de doop maar éénmaal bediend moet worden, met water, om teken en zegel van onze wedergeboorte en inlijving in Christus te zijn, en dit ook aan de kinderen, Terwijl het avondmaal des Heren vaak bediend moet worden, met als elementen brood en wijn, om Christus als geestelijke spijze voor de ziel voor te stellen en toe te dienen, en voor onze toeneming en groei in Hem, en dit alleen aan hen die tot hun jaren gekomen zijn en zichzelf kunnen beproeven.

Mattheüs 3:11. Titus 3:5. Galaten 3:27. Genesis 17:7,9. Handelingen 2:38,39. 1 Korintiërs 7:14. 1 Korintiërs 11:23-26. 1 Korintiërs 10:16. 1 Korintiërs 11:28,29.

178. Wat is bidden?

Bidden is eep aan God bekendmaken van onze begeerten, in de naam van Christus en onder bijstand van de Heilige Geest, met belijdenis van onze zonden en dankbare erkenning van zijn barmhartigheden 5.

Psalm 62:8. Johannes 16:23. Romeinen 8:26. Psalm 32:5,6. Daniël 9:4. Filippenzen 4:6.

179. Moeten we alleen tot God bidden?

Alleen God is in staat om onze harten te doorzoeken, onze ebeden te verhoren de zonden te vergeven, en alle begeerten te vervul%en In Hem alleen moeten we geloven, Hem alleen vereren in aanbidding. Het gebed, dat daarvan een speciaal onderdeel uitmaakt, moet door allen tot Hem alleen gericht worden en tot niemand anders.

1 Koningen 8:39. Handelingen 1:24. Romeinen 8:27. Psalm 65:2. Micha 7:18. Psalm 145:18,19. Romeinen 10:14. Mattheüs 4:10. 1 Korintiërs 1:2. Psalm 50:15. Romeinen 10:14.

180. Wat is bidden in de naam van Christus?

Bidden in de naam van Christus is, in gehoorzaamheid aan zijn bevel en met vertrouwen op zijn beloften, om zijnentwil om barmhartigheid vragen. En dat niet louter en alleen door zijn naam te noemen, maar door onze vrijmoedigheid om te bidden, onze moed, kracht en hoop op verhoring van ons gebed aan Christus en zijn Middelaarschap te ontlenen.

Johannes 14:13,14. Johannes 16:24. Daniël 9:17. Mattheüs 7:21. Hebreeën 4:14-16. 1 Johannes 5:13-15.

181. Waarom moeten wij in de naam van Christus bidden?

Omdat de zondigheid van de mens, en als gevolg daarvan de afstand tussen hem en God, zo groot is dat wij geen toegang tot voor zijn aangezicht hebben zonder een Middelaar, en aangezien er niemand in de hemel of op aarde is aangewezen of

geschikt voor dat heerlijke werk dan Christus alleen, moeten wij in geen andere naam bidden dan in die van Hem).

Johannes 14:6. Jesaja 59:2. Efeziërs 3:12. Johannes 6:27. Hebreeën 7:25-27. 1 Timoteüs 2:5. Kolossenzen 3:17. Hebreeën 13:15.

182. Hoe helpt de Geest ons te bidden?

Omdat wij niet weten te bidden zoals het behoort, helpt de Geest ons in onze zwakheden door ons in staat te stellen te verstaan zowel voor wie, wat en hoe wij moeten bidden, en door in ons hart — hoewel niet bij iedereen en ook niet altijd in dezelfde mate — dat begrip, die genegenheden en genade te werken en te verlevendigen, die voor de rechte uitoefening van die plicht vereist zijn.

Romeinen 8:26,27. Psalm 10:17. Zacharia 12:10.

183. Voor wie moeten wij bidden?

Wij moeten bidden voor de hele kerk van Christus op aarde, voor overheden en dienaren, voor onszelf, onze broeders, ja, zelfs voor onze vijanden, en voor allerlei mensen die nu in leven zijn of later zullen leven; maar niet voor de doden, noch voor hen van wie bekend is dat ze de zonde tot de dood bedreven hebben.

Efeziërs 6:18. Psalm 28:9. 1 Timoteüs 2:1,2. Kolossenzen 4:3. Genesis 32:11. Jakobus 5:16. Mattheüs 5:44. 1 Timoteüs 2:1,2. Johannes 17:20. 2 Samuël 7:29. 2 Samuël 12:21-23. 1 Johannes 5:16.

184. Voor welke dingen moeten we bidden?

We moeten bidden voor alles wat tot heerlijkheid van God strekt, voor de welvaart van de kerk %, en voor ons eigen welzijn of dat van anderen. Maar niet voor iets dat tegen Gods wet is.

Mattheüs 6:9. Psalm 51:18. Psalm 122:6. Mattheüs 7:11. Psalm 125:4 . 1 Johannes 5:14.

185. Hoe moeten wij bidden?

Wij moeten bidden met een eerbiedig begrip voor de majesteit van God en een diep gevoel van onze eigen onwaardigheid, onze noden, en zonden; met een boetvaardig, dankbaar en ruim hart; met verstand, geloof, oprechtheid, vurigheid, liefde en volharding, alles van Hem verwachtende, met nederige onderwerping aan zijn wil.

Prediker 5:1. Genesis 18:27. Genesis 32:10. Lucas 15:17-19. Lucas 18:13,14. Psalm 51:17. Filippenzen 4:6. 1 Samuël 1:15. 1 Samuël 2:1 . 1 Korintiërs 14:15. Markus 11:24. Jakobus 1:6. Psalm 17:1. Psalm 145:18. Jakobus 5:16. 1 Timoteüs 2:8. Efeziërs 6:18. Micha 7:7. Mattheüs 26:39.

186. Welke richtlijn heeft God ons gegeven met het oog op onze gebedsplicht?

Het hele Woord van God is nuttig om ons in onze gebedsplicht leiding te geven. Maar de speciale richtlijn is het gebed dat onze Heiland Christus aan zijn discipelen geleerd heeft, gewoonlijk het Gebed des Heren genoemd.

1 Johannes 5:14. Mattheüs 6:2-13. Lucas 11:2-4.

187. Hoe moet het Gebed des Heren gebruikt worden?

Het Gebed des Heren is niet alleen een richtlijn, een voorbeeld waarnaar wij onze gebeden moeten zeggen. Maar het mag ook worden gebruikt als een gebed zodat het gezegd wordt met verstand, geloof, eerbied en andere genadegaven die nodig zijn voor de rechte uitoefening van de gebedsplicht.

Mattheüs 6:9. Lucas 11:2.

188. Uit hoeveel delen bestaat het Gebed des Heren?

Het Gebed des Heren bestaat uit drie delen: een inleiding, beden, en een slot.

189. Wat leert de inleiding van het Gebed des Heren ons?

De inleiding van het Gebed des Heren — vervat in de woorden Onze Vader die in de hemelen zijt — leert ons om in ons bidden tot God te naderen met vertrouwen op zijn vaderlijke goedheid en ons deelhebben daaraan, met eerbied en elke andere kinderlijke gezindheid, hemelse genegenheden en het verschuldigde begrip van zijn soevereine kracht, majesteit en genadige neerbuigende liefde. Ook leert ze ons met en voor anderen te bidden.

Mattheüs 6:9. Lucas 11:13. Romeinen 8:15. Jesaja 64:9. Psalm 123:1 . Klaagliederen 3:41. Jesaja 63:15,16. Nehemia 1:4-6. Handelingen 12:5.

190. Wat bidden wij in de eerste bede?

In de eerste bede — die luidt Uw naam worde geheiligd — bidden wij, met erkenning van de absolute onmacht en ongeschiktheid van onszelf en alle andere mensen om God op de rechte manier te eren, dat God door zijn genade ons en anderen in staat wil stellen en genegen maken om te kennen, erkennen en hoogachten Hem en zijn titels, eigenschappen, verordeningen, zijn Woord, zijn werken en hoe het Hem ook moge behagen om Zichzelf te openbaren; en om Hem te verheerlijken in gedachten, woorden en daden. Verder dat Hij wil voorkomen of wegdoen atheïsme, onkunde, afgoderij, Goddeloosheid, en wat ook maar Hem onteert. En dat Hij, door zijn alles overheersende voorzienigheid, alle dingen tot zijn verheerlijking wil richten en schikken.

Mattheüs 6:9. 2 Korintiërs 3:5. Psalm 51:15. Psalm 67:2,3. Psalm 83:18. Psalm 86:10-13,15. 2 Thessalonicenzen 3:1. Psalm 138:1-3. Psalm 147:19,20. 2 Korintiërs 2:14,15. Psalm 8. Psalm 145. Psalm 19:14. Psalm 103:1. Filippenzen 1:9,11. Psalm 67:1-4. Efeziërs 1:17,18. Psalm 97:7. Psalm 74:18,22,23. 2 Koningen 19:15,16. 2

Kronieken 20:6. 2 Kronieken 10-12. Psalm 83. Psalm 140:4,8.

191. Wat bidden wij in de tweede bede?

In de tweede bede — die luidt Uw Koninkrijk kome — bidden wij, met erkentenis dat wij en de hele mensheid van nature onder de heerschappij van de zonde en Satan verkeren, dat het rijk van de zonde en van Satan wordt vernietigd, het evangelie overal ter wereld verkondigd, de Joden geroepen en de volheid der heidenen wordt ingebracht; de kerk wordt voorzien van alle evangeliedienaren en goede ordening, gezuiverd van corruptie, gesteund en in stand gehouden door de burgerlijke overheid; dat de verordeningen van Christus op zuivere wijze worden bediend, en krachtig gemaakt om diegenen die nog in zonde leven tot bekering te brengen en om hen die al bekeerd zijn te versterken, vertroosten en op te bouwen. Verder dat Christus in onze harten hier moge regeren en de tijd van zijn tweede komst, waarna wij voor altijd samen met Hem regeren, bespoedigen. En dat het Hem behagen moge het koningschap van zijn macïxt in Êeel de wereld zo uit te oefenen als op de beste manier tot dit alles zal leiden.

Mattheüs 6:10. Efeziërs 2:2,3. Psalm 68:1,18. Openbaring 12:10,11. 2 Thessalonicenzen 3:1. Romeinen 10:1. Johannes 17:9,20. Romeinen 11:25,26. Psalm 67. Mattheüs 9:38. 2 Thessalonicenzen 3:1. Maleachi 1:11. Sefanja 3:9. 1 Timoteüs 2:1,2. Handelingen 4:29,30. Efeziërs 6:18-20. Romeinen 15:29,30,32. 2 Thessalonicenzen 1:11. 2 Thessalonicenzen 2:16,17. Efeziërs 3:14-20. Openbaring 22:20. Jesaja 64:1,2. Openbaring 4:8-11.

192. Wat bidden wij in de derde bede?.

In de derde bede — welke luidt Uw wil geschiede, gelijk in de hemel alzo ook op de aarde — bidden wij, met erkenning dat wij en alle mensen van nature niet alleen totaal onmachtig en onwillig zijn om Gods wil te kennen en te doen, maar geneigd zijn om tegen zijn Woord te rebelleren, te klagen en te murmureren over zijn voorzienigheid, en geheel en al geneigd om de wil van het vlees en van de duivel te doen, Ëat God door zijn Geest van onszelf en van anderen wil wegnemen alle blindheid, zwakheid, ongeschiktheid 7 en verdorvenheid des harten. En dat Hij ons door zijn genade in staat en bereid wil maken om in alles zijn wil te kennen, te doen en ons daaraan te onderwerpen, met dezelfde nederigheid, opgewektheid, trouw, ijver, vlijt, oprechtheid, en standvastigheid als de engelen in de hemel doen.

Mattheüs 6:10. Romeinen 7:18. Job 21:14. 1 Korintiërs 2:14. Romeinen 8:7. Exodus 17:7. Numeri 14:2. Efeziërs 2:2. Efeziërs 1:17,18. Efeziërs 3:16. Mattheüs 26:40,41. Jeremia 31:18,19. Psalm 119:1,8,35-36. Handelingen 21:14. Micha 6:8. Psalm 100:2. Job 1:21 . 2 Samuël 15:25,26. Jesaja 38:3. Psalm 119:4,5. Romeinen 12:11. Psalm 119:80. Psalm 119:112. Jesaja 6:2,3. Psalm 103:20,21. Mattheüs 18:10.

193. Wat bidden wij in de vierde bede?

In de vierde bede — welke luidt Geef ons heden ons dagelijks brood — erkennen wij dat wij in Adam en door onze eigen zonde alle recht op de uitwendige zegeningen in dit leven hebben verloren, en dat wij verdienen dat God ze ons helemaal ontneemt en dat ze bij het gebruiken ervan tot een vloek worden %, en dat zij van zichzelf ons niet kunnen onderhouden, en wij ze niet kunnen verdienen of door onze ijver kunnen verkrijgen, maar geneigd zijn om ze te begeren, te krijgen en te gebruiken op onwettige manier, We bidden voor onszelf en voor anderen dat zowel zij en wij, met gebruikmaking van wettige middelen, van dag tot dag alles verwachtende van de voorzienigheid Gods, als een onverdiende gave van Hem en zoals zijn vaderlijke wijsheid dat het beste acht, een toereikend deel ervan mogen ontvangen, en dat dit moge voortgaan en aan ons gezegend mag worden in ons heilig en geriefelijk gebruiken ervan en onze tevredenheid ermee. En ook dat we bewaard blijven voor alles wat ons tijdelijke onderhoud en onze welstand zou tegenstaan.

Mattheüs 6:11. Genesis 2:17. Genesis 3:17. Romeinen 8:20-22. Jeremia 5:25. Deuteronomium 28:15-68. Deuteronomium 8:3. Genesis 32:10. Deuteronomium 8:17,18. Jeremia 6:13. Markus 7:21,22. Hosea 12:7. Jakobus 4:3. Genesis 28:20. Genesis 43:12-14. Efeziërs 4:28. 2 Thessalonicenzen 3:11,12. Filippenzen 4:6. 1 Timoteüs 4:3-5. 1 Timoteüs 6:6-8. Spreuken 30:8,9.

194. Wat bidden wij in de vijfde bede?

In de vijfde bede — die luidt En vergeef ons onze schulden, gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren —, erkennende dat wij en alle mensen schuldig staan zowel aan de erfzonde als aan de dagelijkse zonde, en dat wij daardoor schuldenaren zijn geworden ten aanzien van het recht van God, en dat noch wij noch een ander schepsel zelfs de geringste genoegdoening voor die schuld kunnen geven, bidden wij voor onszelf en anderen, dat God in zijn vrije genade, om de gehoorzaamheid en genoegdoening van Christus, die verstaan en toegeëigend wordt door geloof, ons moge ontslaan zowel van de schuld als van de straf van de zonde en ons in zijn Geliefde aannemen, zijn gunst en genade over ons blijft uitstrekken, onze dagelijkse tekortkomingen wil vergeven, en met vrede en vreugde vervullen door ons dagelijks meer en meer de zekerheid van de vergeving te schenken. Wij zullen temeer vrijmoedigheid hebben om die te vragen en aangemoedigd worden om die te verwacläten wanneer wij dit getuigenis in onszelf hebben dat wij van harte anderen hun misdaden vergeven.

Mattheüs 6:12. Romeinen 3:9-22. Mattheüs 18:24,25. Psalm 130:3,4. Romeinen 3:24-26. Hebreeën 9:22. Efeziërs 1:6,7. 2 Petrus 1:2. Hosea 14:2. Jeremia 14:7. Romeinen 15:13. Psalm 51:7-10,12. Lucas 11:4. Mattheüs 6:14,15. Mattheüs 18:35.

195. Wat bidden wij in de zesde bede?

In de zesde bede — die luidt: ‚En leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van de boze — erkennen wij dat de hoogst wijze, rechtvaardige en genadige God, om

verschillende heilige en rechtvaardige redenen, de dingen zo kan schikken dat wij worden aangevallen, verslagen en voor een tijd gevangengenomen door verzoekingen; dat Satan, de wereld en ons vlees klaarstaan om ons met kracht te verlokken en te verleiden, dat wij, zelfs nadat ons onze zonden vergeven zijn, krachtens onze verdorvenheid, zwakheid en gebrek aan waakzaamheid 7 niet alleen onderhevig zijn aan verzoekingen, en zo vrijpostig zijn, om onszelf daaraan bloot te stellen, maar ook dat we zelf niet in staat en gewillig zijn om ze te weerstaan, ons eruit te herstellen en er lering uit te trekken, en dat we waard zijn om in de macht ervan te worden gelaten. We bidden hier dat God de wereld in alles wat erin is zo moge overheersen, het vlees beteugelen, Satan bedwingen álle dingen schikken alle genademiddelen geven en die zegenen en ons opwekken tot waakzaamheid in het gebruik ervan, dat wij en heel zijn volk door zijn voorzienigheid bewaard worden van de verzoeking om te zondigen. Of, als we verzocht worden, dat we dan krachtig door zijn Geest worden gesteund en 1n staat gesteld om vast te staan in het uur der verzoeking. En als we gevallen zijn, dat we weer eruit mogen opstaan en mogen herstellen, en er een geheiligd nut van hebben en eruit geleerd hebben. Dat onze heiliging en zaligheid moge worden volmaakt, Satan onder onze voeten worden getreden en wij ten volle worden bevrijd van zonde, verzoeking en alle kwaad, voor eeuwig.

Mattheüs 6:13. 2 Kronieken 32:31. 1 Kronieken 21:1. Lucas 21:34. Markus 4:19. Jakobus 1:14. Galaten 5:17. Mattheüs 26:41. Mattheüs 26:69-72. Galaten 2:11-14. 2 Kronieken 18:3. 2 Kronieken 19:2. Romeinen 7:23,24. 1 Kronieken 21:1-4. 2 Kronieken 16:7-10. Psalm 81:11,12. Johannes 17:15. Psalm 51:10. Psalm 119:133. 2 Korintiërs 12:7,8. 1 Korintiërs 10:12,13. Hebreeën 13:20,21. Mattheüs 26:41. Psalm 19:13. Efeziërs 3:14-17. 1 Thessalonicenzen 3:13. Judas 1:24. Psalm 51:12. 1 Petrus 5:8-10. 2 Korintiërs 13:7,9. Romeinen 16:20. Zacharia 3:2. Lucas 22:31,32. Johannes 17:15. 1 Thessalonicenzen 5:23.

196. Wat leert het slot van het Gebed des Heren ons?

Het slot van het Gebed des Heren — dat luidt: Want van U is het Koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in der eeuwigheid, Amen — leert ons om onze gebeden met argumenten te versterken. Die moeten niet worden ontleend aan enige waardigheid in onszelf of in een ander schepsel, maar aan God. Het leert ons ook om bij onze gebeden lofzeggingen te voegen, en daarin aan God alleen eeuwige soevereiniteit, almacht en heerlijke uitnemendheid toe te schrijven. Aangezien Hij in staat en bereid is om ons te helpen, zijn wij door het geloof zo vrijmoedig om Hem met het oog daarop te smeken dat Hij onze gebeden wil verhoren, en vertrouwen wij er rustig op dat Hij dat zal doen. En, om van onze begeerte en zekerheid te getuigen, zeggen wij: Amen.

Mattheüs 6:13. Romeinen 15:30. Daniël 9:4,7-9. Daniël 16-19. Filippenzen 4:6. 1 Kronieken 29:10-13. Efeziërs 3:20,21. Lucas 11:13. 2 Kronieken 20:6,11. 2 Kronieken 14:11. 1 Korintiërs 14:16. Openbaring 22:20,21.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/nl/correo